

Illustris philosophi & medici Apolinaris Offredi Cremonensis de 8. & ultro istanti i defensioēz cōis opinioē aduersus Petru Mātuandū felicē incipit.

Ie cemus nat alr. 22. Prīo magī nota
ter dicit nat aliter loquētes: quia su
pnat aliter & p potētiā diuinā posset
matia s̄ se & qdlibz sui creari: sc̄it
& increatōe mūdi deus creavit siml
mūdi matias & eius formas fbāles. Dicit & fm se
et qdlibet s̄hi: qā l̄ opositū icipiat vel desinat esse
fm se totū cāthētice: nō tñ desinit eē fm qdliber
sui: quia nō desinit eē fm eius matiaz cū matia nul
lo mō desinat eē. Pōt igit̄ argui suppo sic: om̄e
qđ ē aut ē matia aut forma fbālis ul acc̄ntalis aut
cōpositū ex matia & forma fbāla: s̄ matia nō pōt
nat alit iciper vel desiner eē rū sit nat alit et̄na īge
nita & icorruptibil: Et p idē nullū opositū pōt est
fm qdlibz sui iciper vel desiner eē ppter eius matia
seq̄t igit̄ q̄ sola forma ē hmōi q̄ pōt 22. Argui
tñ als q̄ aliq̄ matia pōt desiner eē fm se & qdlibz
sui ut sic: A materia aq̄ in quā successiue introduceat
forma ignis: & oīr succiue corrupet forma aq̄ aut
desinet eē: nā q̄cito in aliq̄ pte erit forā ignis & in
alia forma aq̄ nō aplius erit a matia: qā si sic: ḡ a
matia erit matia una: & p z̄ns p̄tinua: qđ repuḡt
casu ec q̄ forē erit disdeſinue: iō & matia. Et p
idē arguit q̄ fm qdlibz sui desiner eē: qā si aliq̄ p̄
remanebit sit b. & seq̄t ex casu q̄ p̄ius forā ignis
introduceat in pte, pp̄iquā b. p̄ imota: & p z̄ns alii

in aliq pte b. etit forma ignis & i alia forma aque
et tuc fiat argumentum ut prius. Et p idem argueret
q ipsa & fm se & quodlibet suuicipet eniz eē in fine
generatiois totius forme ignis: & de qlibet pte ar-
guet. Rendet occidendo qd argumentum probat: sed
hoc nō ē intentio magri: q null q matia nō po-
test desinere eē sū se & quodlibet sui ut nihil eius rma-
neat post eius desitioez: nec sic icipere eē fm se & qd
libet sui ut nihil eius fuerit ate eius inceptioez aut
ptiu sua. Considera eius primū correlariū: si a-
liqd ens nat ale icipit vel desinit eē hoc est qd eius
forma icipit vel desinit eē. Primo notacer logiq dclu-
deret: nā sū eu multa sūt homī q nō icipiunt nec de-
sinunt esse sicut homo: ut ifra apparebit. Seco
per ens nat ale intelligit opositū ex matia & forma
et sic forma libalis vel acentalis nō erit ens nat ale
alioqn falsū eēt dcm suū: quia forma nō incipit eē
eo q sua forma icipiat eē: Tertias autē correlariū
ptz postq materia nō pot incipe vel desinere esse.

Als tamē argui otrā correlariū: qd sor. aliquā
finet eē & tamē eius forma libalis nūq desinet esse
tenedo aī am intellectuā a matia posse separari & p-
petuo permanere. Respondi q dēt limitari corre-
latiū: qd si aliqd ens nat ale desinit eē hoc ē quia
eius forma desinit eē aut saltet separari a matia: Et
hec rñsio ē uera s nō ad mētē eius. Alter rñch
qd sor. nō desinit eē nec desinet: & hoc collr ex uer-
bis eius ifra eo q ille binarius ex a. matia & b. for-
ma sor. nūq desinet eē: & ille binarius ē sor. g. ad.
Hec rñsio ē ad mētē eius: qd autē ille binarius nō
desinit nec desinet pz postq tā a. matia g. b. aīa

perpetue erit. Argui tamē alīs oīra rūsionē illā
et pbabā q̄ sor. desinit eē: sumus i p̄ nō eē b. forē
in a. matia ul' eius pte: ita ut nūc p̄ nllā pte a. ma-
terie i format: s̄ immedie ante hoc i aliquo istati i
forābat aliquā: t̄ arguit sic: sor. in istati pñti nō ē
immedie ate hoc fuit i aliquo istati: q̄a ille binarius
immedie ante hoc fuit i aliquo istati: ḡ sor. d̄sinit
eē. Argui t̄ alīs q̄ ē possibile sor. icipit eē sit nūc
ultin; nō eē b. forē in aliq̄ pte a. matie: t̄ seq̄ q̄
sor. icipit eē: pbat q̄a sor. in istati pñti nō ē imedi-
ate post istas pñs erit i aliquo instati: ḡ sor. incipit
eē: maior p̄z t̄ mīor pbat: q̄a ille binarius imedi-
ate post hoc erit deim ratis a. matia t̄ b. forma t̄ il-
le binarius erit sor. ḡ v. ña p̄z fm eū t̄ assūptuz
est notū in casu. T̄ el posset argui ut p̄us: hoc in-
cipit eē ḡ sor. incipit eē a. ouertibili ad ouertibile. t̄
assūptū arguit ut p̄us. Considera hanc suppōem
cōtra quā argui alīs supposito q̄ dent mīma natū-
lia: t̄ q̄ ex b. aq̄ generet a. ignis: t̄ q̄ sūmūs gra-
dus calitatis t̄ siccitatis aliquādo erit introductus
in aliqua certa materia minori minimo naturali
antequam in ista sit forma substantialis ignis: qđ
satis possibile uidetur aut saltez dispositiones qua-
lificatiue sufficiētes inducere formam ignis et abi-
cerere formam aque erunt in illa parte: et patet q̄
in illa parte non erit forma ignis sed forma aque
cum materia non possit scire sine forma. Et ra-
men in illa parte non est dispositio conueniens
forme aque. Hoc est argumentum Angeli i suo
de maxia et mīma matia. Dixi hanc argum̄to

als p q s. non admittit dari minima natalia
ymo manifeste infra tenebit oppositum. Duxi s. q
illo admissio argumentum, probat ut et procedit Angelus
s correlariū ē limitadū de forā shāli totali q̄ non ē
ps alterius. Considera terciam suppōez q̄ agēs na
turale uelotius 23. Argui als de lūioso agēte lūis
latitudiez uniformit̄ difformē a ēdu ut. 8°. ad non
gradū p pedalē distātiā et duplet eius potētia licet
in ēdu no itenda nec reittat: ita q̄ eadē latitudi
nē agat p bipedalē distātiā: et seq̄ q̄ ubierat nō
ēdus, pducet de nouo lumē ut. iii. ad nullū tñ pūe
tuz extra pducet lumē ut. iii. ymo ut p̄z i tractatu
de lūiosis dō nouo pducet latitudiez uniformit̄ dif
formē a nō ēdu in extremo aeris tāgeute lūiosum
ad ēdu ut. iii. in pūcco predecō. Alē dixit Cgo
q̄ cetera nō sūt paria: eo q̄ in toto illo pedali pūc
ta remotiora sūt ut sint magis apta lumī riper ab
illo lūioso q̄ ppingora: ē igit̄ dispitas ex pte dis
pōis passi. Considera illā suppōez Matia saltē ī
ferior nō possit star sine forā shāli sibi inherēte 23
Dic saltē īferior pp corpus celeste. qđ pōt aliquo
mō dici matia et tñ fz auer. nō bz formā inheren
tē: bz procedi possit q̄ bz formā assistētē intelligētiā.
Considera ulterius circa correlariū qđ principiū ī
serē: illud ei nō app̄z mibi necāriū bz sit ut plimuz
uez. Et hoc als declaravi ī duobz eaibz. p̄ de agē
te ītriseod: ut si sic aq̄ uniformit̄ ealefcā et ab īnse
co reducat ad pristinā frigiditē: et forma aque simili
cum frigiditate eius virtuali sic equaliter potens u
biqz alias paribus: et eius caliditas p totū equalis
mediū et sic ex parte continentia paritas: patet q̄

uniforiter p totū frigefiet: q sic uniforiter p totū
acqret dispōes faciētes p forā aq. Alius caūs so-
let poi cēr de duobz lūis icēt ut. 8°. quoz utrūz
sufficiat agere latitudex uiforiter difformē lūis a
gdu ut. 8°. usz ad nō gdu p distātiā pedalē: q po-
nanf hec duo i duabz extreitatibz uius medu peda-
lis uniforis t lūis ab utroqz receptui: q tūc pz q
si ex duobz lūibz ab illis agētibz in eod pūcto iduc-
tis fiat unū lnīmē in quolz pūcto illius medu eq̄līs
gdu lūis: q p oñs pduceat i quolz eq̄līs gdu cali-
tatis. Si at nō fiat unū: salte in quolz pūcto erit
eq̄līs de mulitudine lūis nat alr calitatis pductui
et p oñs in quolz pūcto eq̄līs gdu calitatis pdu-
ceat. Et p idē si dī forā ignis mediare illa calita-
te induci tā cito induceat in pte ppmquā sicut rmo-
tā. Alius caūs ē ymagiando passū. a. eē i se uiforis
gl̄tatis s difforis r̄sistētie talr: ut bz r̄de ppmqta
tis maioris dēret uelotius ager i a. q i b. tam b. sit
tāte mioris r̄sistētie q cibz p̄p̄satīs agat eq̄ ueloci-
ter in b. sicut a. t̄ sūr de oibz aliis pūctis oñiles dis-
pōnes faciētes p forā inducēda: tūc pz q cōtinue-
erat in oibz pūctis passi: q p oñs ejeito forā iduce-
tur in pte r̄motā sicut ppmq. Appz mihi q ar-
gumēta pb̄t ueritatē adhuc nō tenēdo mīma na-
turakia t q i mīmī nat al q̄lz pte forā sūl iducit n̄
ē dubiū. Qz corrlariū m. ē utplim̄ q̄ sp uezz ra-
tissie ei aut forte nūq̄ sic r̄p̄t d̄ feō eneir sic i caibz
ill̄ poi. Ad argumēta sua ad p̄niz d̄ sic dic̄ r̄sūlo
ibi poita. Ad r̄plicatōz 3 r̄nsiōz d̄ negādo oñam.
ymo potius ex illo ante apz ocludēd̄ oppositū nū
forte l̄ra sit corrupta. Ad sc̄d̄ d̄ q̄ i casibz incis

nō p̄fūppeno dari mīma nātālia: nec dico dari mī
mū igne: tū q̄ illud ē pbabile 7 uī de mēte Aris.
iō defendat. Et dñr dī q̄ dato mīmo igne 7 ipso
diuisio i duas medietates statī suertet in nātāz oti
nētis: 7 dñr subito i q̄līz p̄tē sue mātie acqrēt forā
sbālis silis forē mediu oti nētis: 7 subito acqrēt dis
pōes faciētes p̄ illa forma. T̄r ibi uelle nīsi līa sic
corrupta q̄ nullū elemētū posset stare sub tā modica
q̄titate sicut ignis: cuius oppositū appz rōabile eo
q̄ sicut elīm nātālīt ē densius: ita nātālīt uī posse
p̄ se star sub mīori q̄titate: 7 sicut elīnta i toto uni
uerso sibi detīant mīore molē quo ad totā eaꝝ mc
lez: ita 7 nātālīt sibi limitat mīore q̄titatez 7 sib
mīori q̄titate stare p̄nt p̄ se. Ex his ifero 5 M.
q̄ correlaria sequētia de forā inātātī generāda uel
corrūpēda 7 dñr de iātātī generādo uel corrūpen
do sic p̄ditō alīt posita nō sūt uera: s̄ absolute posi
ta sunt uera .p̄ majori p̄te nel q̄i sp. Idē 7 dī de
sequētibꝫ correlaris quo ad aīaz uēgetatiuā sive aī
mā plāte. sūt enīz utpluriuꝫ uera absolute posita: s̄
cōditō alīt nō: q̄a p̄ditō alīs uera ē ppō nccīa: T̄i
de tñ cū M. ibi incidēter dic: q̄ ad generatōz viuſ
forē segē corruptio alterius si precedēs extensa fue
rit: hoc forte dic q̄a preter iductōez aīe in materia
bois sit iductio forē p̄ticularis ut forē sbālis carnis
ossis 7 similiū 7 tñ precedēs nō corrūpit. Et idē
diceret aliq̄s dicēdū uī de forā asini. s. aīa 7 formis
mēbroz eius p̄ticularibꝫ. T̄i el melius hoc dic pp̄
ter generatōez forē cadaueris ex boie: nō enīz op̄z
aīaz icollectiuā p̄reexistē corrūpi s̄ sufficit eā a ma
teia separari. De aliis correlaris quo ad aīaz s̄cīti

4

na correlatiū p̄m ē ut pluriꝝ uerꝝ: q̄ hoc suppoſito ut ſupponit q̄ nō deneſ mīma naſ alia. p̄ idē ſz est ne pluriꝝ uerꝝ. Eciū at eēt uerꝝ ap̄d ipsū ſ penes ali am opioꝝ oīo falso. Cōſidera tñ cū dic q̄ forā ali ni nō p̄t ſub maiori uel miori q̄titate ſtar q̄ gene rari l̄ de miori uideat uerꝝ nō tenēdo mīma naſ alia: nō tñ ſic uideat de maiori: nō ei veriſile ē ſub ta ca q̄titate poſſe forāz alini generari ſub q̄ta ſtare p̄t i fine ſue adoleſcētie. Cōſidera ulterius oclō nē quā poit de aia itelleciua: ipſa ei nō ē nccia ut in ſimilib⁹ ſdixi l̄ ut pluriꝝ q̄ q̄ ſp uera. Et ad p batōz ſiſr dī q̄ ſolu ē ut pluriꝝ uera ut i precedē tib⁹ dēm ē. Ad alia pbatōz pſidera cū poit caſu q̄ a. ſic maxia calitas cū nō p̄t i tradiui forā hūana: q̄ mīma cū q̄ nō p̄t ſtare forā dat⁹ ſemis nō ē poſſible q̄z tūc quō i aliquo pūc. eēt a. calitas i itlo nō eēt forā hūana nec forā dat⁹ ſeis pexn̄tia: q̄ ſie eēt materia ſine forma. Forte l̄ra ē corrupta: q̄ ubi dicit q̄ mīma ſe. dī dici uel: q̄ ſie correxi in libro meo. Q̄z ulterius ad uim argum̄ti pcedī eē poſ ſibile q̄ i certa pre materie ſz ſe q̄ volz ſui incipi at ſubito i duci aia hūana: q̄ ñr q̄ ḡdus calidita tis ut. iii. incipit indui i q̄lz p̄tē illius materie et negat ñna: agēs ē ppinquiua uni p̄tī q̄ alteris: er go uelotius agit in ppinquā: quia oppoſitum ñn tis cū ante eſt poſſibile ut ſatis declaratū eſt ſupra. Et cum arguitur de actione ab intrinſeco. Dicē q̄ poſſit hoc fieri ſine materia illa ſit uniformis ſi ue diſformis: diuimodo concurrentibus agenti in trinſeco et extrinſeco ſimul: taliter cōtingat q̄ in eodēz instant ierit introductus ḡdus caliditatis ut

q̄tuor in quēlz p̄fici illius p̄tisi qđ satis nr̄ possibi
le ex supius d̄cis. Et p̄ idē p̄z ad f̄az p̄tē oclivis
qđ l̄z ut plimū sic otigat nō tu ē ulr uera aut necia
Et dñr possibile ē aut ottingit l̄z rarissimū ut i certā
ptē matie subito inducat forā cadaveris: et negat
dñia cū infert qđ tūc forā cadaveris crearet: nō ei p̄
ducet nisi i matia presupposita. T̄era at̄ cr̄atio est
cū nō solū forā f̄z se i q̄tolz sui in certa matia p̄du
cit: s̄ ult̄ius regnē illā p̄duci sine matia aut mām
eius subito p̄duci. p̄ hoc p̄z ad sequētiā corrīlia: nō
ei sūt necia s̄ solū ut plurius ottingētia ut satis p̄z
ex pred̄cis. Dic at̄ notāt̄: posito qđ nō p̄us eret
q̄ matia iforet pp̄ quosdā theologos tenētes aiaz
hūanā p̄ istas p̄us crear̄ q̄ matia inforār̄. Et per
idē ad ultimū corrēliuz in fine capituli d̄r non eē ne
cessariū l̄z p̄ maiori pte uerz.

Circa sedz capitulū uidelz. Seire oportet 3. cōsidera diligēter. Et p̄ suppōes. P̄tria nāz suppō
et f̄a sūt limitāde penes cōez op̄ios p̄f̄tiz. Ent̄is
beri ut ifra diceat in r̄f̄sioniby ad argum̄ta sua. Ne
gat itaqz illō qđ p̄ ocludit ex premissis siue cōclu
siō siue corr̄lariū fuerit uel ultima suppō: uidelz qđ
nihil qđ p̄duceat p̄us p̄duceat q̄ erit p̄dictum. Et
dñr d̄r qđ res p̄manēs succine p̄ducēda sicut q̄ritas
uel q̄litas p̄us p̄duceat q̄ erit p̄ducta q̄a in fine re
poris siue p̄duccōis h̄ebit p̄mū eē p̄duetū: s̄ in to
to tpe atē finē p̄duceat. Ad r̄oēs in oppositū d̄r
sicut R̄endef qđ ubi q̄ritas pedalis grā exēpli qđ
beret a f̄r. acq̄ri in hora nō remāedit in finē nec a
liqd̄ eius: q̄ritas pedalis nō p̄duceat nec acq̄ret s̄
quelz minor ea p̄duceat. Undulif d̄r ad alios ea

Si s p o s i t o q u a d o p d u c e t s a m e d i e t a s i l l u s p r o p r i e t a t i s c o r r u p e t p r o m a : a u t q u i p d u c e t s a p s p p o r t i o n a l i s c o r r u p e t p r o m a : i u s q u i p d u c e t t e c i a : i u s i n i f i n i t u . E t e o d m o d i c o d e p r a s i t o e s p a e n . I n o i b y e n i z i l l u s c a i b y u t i l l i c d r n o a c g r e t i l l a p r o p r i e t a t i s n e c i l l o t o t u s p a c i u s p r a s i b i t u t d i c h e t i s . i n s o p h i s t i c o i l l o ; o m n i s h o q u e a l b u s c a r r i t . E t o n r e c o c e d e r e t q u o q u i b y p s p p o r t o a l a . p r o p r i e t a t i s f i m h a c d i v i s i o n e a c g r e t : i u s t a m a . p r o p r i e t a t i s n o a c g r e t : S e d i n p c a u d r o p r o m a m e d i e t a s a c g r e t : s a a u t e n o n .

A d r e p l i c a t o e s i n o p p o s i t u a d m i s s o c a u d e s o r . e t p l a t o n e d r n e g a d o i l l a o n a z : s o r , i u s p l o , p c o r a z i l l a z h o r a a u g e b a n t a b e q u i l i p p o r t o e i u s a p t i t u d i e a d a g e d u i u s u n i f o r i t e r i u s e q u e l o c i t e r : g s o r , i u s p l o . e q u i l e s p r o p r i e t a t e s a c g r e n t . F u n d a t e n i z a r g u m e n t u s u p s u p p o e p r o m a q u e d i s i c l i m i t a r i . S i a l i q u a g e t i a a g e t p e q u a l e t e p u s a p p o r t o i b u s i u s a p t i t u d i n i b y a d a g e n d u e q u i l i b u s c e t e r i s p a r i b u s n e u t r u e o x z m a i o r e p d u c e t e f f e c t u p r e l i q u i : s i i n p p o s i t o c e t e r a n o s u t p a r i a e n i p r o p r i e t a t e s s o r . n o r m a n e b i t i n f i n e : i u s q u a n t i t a t i s p l a t o i s s i c . S i m i l e d i c e t s i p l a t o . r e m a n e r e t i u s s o r . n o . C e l p o t l i m i t a r i s i c : n e u t r u i l l o r u i n a l i q u a p p o r t o e m a i o r e e f f e c t u p d u c e t p r e l i q u i i m p e d i m e n t o d e d u c t o : i u s e r i t i n p p o s i t o n r o . p r o p r i e t a i p l o . m a i o r e p r o p r i e t a t e a c g r e t p r e s o r . q u i a a c g r e t p e d a l e s o r . u e r o n o s i q u i l i b e t m i n o r e p e d a l i t i n n u l l a t a m e p p o r t o e m a i o r e a c g r e t p l o . p r e s o r . D i c o n o t a t e r d e d u c t o i p e d i m e n t o : q u a u b i a . m o b i l e m o u e r e t u r e q u e l o c i t s i c u r b i n h o r a : s i a p s e m o u e a t u e r s u s o r i e n s : i u s p a c e n s u e r s u s o c c i d e s s i c u r d e e o q u i m o u e t i n p a u i s i m o t a o t i n g e r e t b i p r a s i t e m a l u s

spaciū q̄ a. ppter ipedimtū qđ accit a. q̄ nō b. se
curius ē tam̄ limitar cū ly ceteris pib⁹. Per idē r̄n̄
det ad h̄az ūplicatōz negādo illā s̄nāz sor. p totaz
illā horā monebit uniforites. q̄ equeleiter & tm̄ per
trāsibit in h̄a medietate sic in pma. Fūciat̄ enīz sup̄
h̄a suppōe que d̄z sic limitari. p oēs motus unifor
mes q̄ equeleces. s. eiusdē sp̄i in eq̄li tpe ceteris pi
bus eq̄les acquirēt effeūs: hic at cetera nō sūt pia.
Aut sic limitabit̄. eōles pducētur vel sūt apta. pdū
ci effectus: q̄ sic ē uerōz in pposito: lz enīz nō eq̄les
effeūs acqrētur a sor. q̄ plo. tamē sūt apti acqri p il
los motus q̄ acqrerētur quoēuq; alio v̄ducto. Ad
aliā uerorōez d̄r negādo s̄nāz q̄ tūc nullū succinū
erit vel pdueetur: aliud ei dicēdū ē d̄ re successiva
aliud de re pmanēte. Q̄uis enim res pmanēs succes
sive pducatur: ad eē tam̄ sui ūqurit illā eē siml̄ f̄z
qualz sui ptē in aliquo istati: q̄ p ons idē ūgrit⁹
ad hoc q̄ acqretur vel erit acquisita. nō sic aut̄ d̄
re successiva cuius ptes cōtinue de sui natura corrū
pūtūr. q̄ alie cōtinue generātur: q̄ rō nō cōeludit.

Ad aliā ūplicatōz r̄n̄ q̄ illa pedal̄ ūcitas non
erit motus angūmtatōis qz nūq̄ erit nec erit actus
angūmtabilis in tū angūmtabile q̄ nūq̄ erit: q̄ per
d̄nis nulla erit tōlis ūcitas q̄ acquiret p totā horā
qz nulla erit maxia q̄ sic h̄ pedalis erit mīma que
nō: ut dic hentis. loco allato: h̄ ocedit q̄ p qualz
instati hore ūcitas q̄ tūc erit erit angūmtatio. Et
d̄nter d̄r q̄ accipieōdo motū p motu h̄m materiaz
nullus motus adeq̄te erit in illa hora: q̄z accipie
do motū p motu h̄m formā iuxta mod̄ loquendi
Auer. f̄cio phicoz d̄r q̄ aliquis motus adeq̄te du

rabit p
adeq̄te
taiz pt
motus:
nullus t
tus disti
p horā n
cū argui
ducēda:
cessiva al
prius dic
de a. q̄ b
d. reman
acq̄sitōes
q̄ albedo
truiſq; c
hore quā
recipit all
la erit ma
te nec rōn
fine hore i
na albedo
la albedo i
ra q̄ in fiu
bit eē pdu
tis tam̄ p
. Sed cū
agēte desu
do totalis a
neim compo
variatio acc

rabit p horā 7 illi nō corndebit aliquis terminus
adēq̄tus s̄ infiniti si corndebūt t̄q̄ adēq̄ti infiniti
tar̄ ptiū illius motus: 7 dñr nulla q̄titas erit iste
motus: s̄ ille inotus ē uel erit de puto passionis: et
nullus talis ē q̄titas. Et cū arguit q̄ saltē ille mo
tus distinctus a qlz q̄tate 7 qui adēq̄te durabit
p horā nō p̄us pduceat & erit pducens dcedr. Et
cū arguit q̄ sibi dicēdū est de qlz re alia succine p
ducēda: negat oīa 7 situdo. aliud enī ē de re suc
cessiva aliō de re pmanēte successiue pducenda ut
prius dicebatur. Ad alia replicatōz cū arguitur
de a. 7 b. passis nō coloratis 7 d.e. agētiby: quoqz
d. remaneat in fine hor̄: e. uero nō. Dr q̄ siue ille
acq̄sitiones albedinū erūt uniformes siue differentes
q̄ albedo tā a. & b. remanebit in fine hor̄ 7 i speū
utriusqz eadē uel similis erit maxia albedo in fine
hore quā utrūqz illoz habebit. Iuz enī de eo qđ
recipit albedinē dicerz hentis. si nō remanet q̄ nul
la erit maxia z. nō tam iuenio euz sic d̄re de agē
te nec rōnabiliter dicere posset. stantiby em̄z a b. in
fine hore resp̄cū utriusqz est uerū dicere: in a. est u
na albedo totalis. 7 similiter in b. Et dñr dr q̄ il
la albedo in b. pducetur ab e agēte in tota illa ho
ra 7 in fine erit pducta ptiū tam a nullo agēte h̄e
bit eē pductū: quia licet pduci r̄quirat p̄tia age
tis tam pductū eē nō necio requirit p̄tia agētis.
Sed cū ulterius ponitur q̄ b. passū simul cuz e
agēte desinet eē dñr dr q̄ i fine nō erit aliq̄ albe
do totalis acquisita maxime tenendo q̄ ad desitio
nem compōsiti 7 eius variatiōnez seq̄tur. desitio et
variatio acentiuz: 7 sic nulla totalis albedo adēq̄te

acq̄ret in hora: nec aliq̄ erit totalē adeq̄te acq̄sitaā
fine hor̄: et hoc resp̄ū e. aḡtis 7 b. passi: s̄ resp̄ū
d. 7 a. aliq̄ talē adeq̄te erit in hora. Ad aliā repli-
catōe negat utraq̄ sc̄lō 7 occedit in eaū ab eo po-
sito: q̄ cū talē erit istēsa calitas a. ut b̄ pportōe
dupla. d. b. q̄ p̄tūc ager a. i. b. a. pportōe dupla: et
dñr tūc illa erit maxia pportōe p̄tūc aḡz 7 veloci-
tas ab ea pueiēs erit mxia. et si illa calitas erit ut
iii. grā exēpli occedit q̄ c. calitas ut. iii. p̄tūc aḡz
Et cū ifert ḡ ate hoc agebat negat dñia: nec ē r̄la
aliq̄ q̄ qcqd succiue agit p̄s agebat. Et negat ul-
tius illa similitudo 7 dñia: dē q̄t̄ mouet p̄s movebat
ḡ. Dico ei q̄ b̄ de aliquo aḡte succiue uerificetur
pretti de aḡte p̄ncipli: q̄ cū fit actio succiua p̄us
ab aliquo aḡte fiebat actio: nō tñ sic ox̄ eē de aḡ-
te istrum tali: nūc at̄ calitas ē aḡes istr̄ ale: ignis ac
grā exēpli: eius forā ē aḡes p̄ncipale. Et iō i caū
predicō seq̄t̄ q̄ ate datū istas aliq̄d aḡes p̄us in b.
uidelza. l̄ sile: s̄ hoc nō seq̄t̄ de calitate. Ex quo
p̄z nō p̄bari p̄mā oclioz. d. eiz i caū illo nō agit ne-
lotius a. ymo aḡt̄ equelocit̄ 7 a. pportōne dupla.

Ex eodē p̄z ad sequentē oclusionē q̄ negat: et
dñr dī q̄ euz a. incipiet moueri velocitate d. uidelz
ut. iii. grā exēpli poterit continuare motū sūf m il-
luz ḡdū velocitatis: 7 dñr dabit p̄mū. d. i. quomo
uebit velocitate d.: 7 maxima pportio 7 maxia
velocitas q̄ p̄tūc movebit. Posset 7 aliq̄s cauillar̄
lār̄. M. q̄n vult q̄ c. calitas nō p̄us fuit: ymo s̄ m
eū p̄us fuit in tpe b̄ i nullo. d. p̄us M. occederet. 7
ideo cōtra alios conat cōcludere q̄ c. fuit ante illo
instans sicut ante illud pducebatur. Ego uero

replico 3 r̄nſiones illas 4 pono agēs principale int̄ē
di in potētia aut nō eē d̄tinue idem: ut si ſuccinue
forā ignis generet; 7 ſicut ſuccinue generaſ ita ſuc-
ceſſinue agat: 7 ꝑ q̄ d̄tinue ē plus de forma ignis
ita ē maioriſ potētie ad agēdū in b. 7 ſimil nūc in
medio iſtāti in quo forā ignis q̄ p̄ tūc repit h̄z p̄
portōz duplā ad b. 7 p̄z tūc q̄ illa forā p̄ tūc non
aget alr̄ p̄us eḡiſſet: hoc at̄ ē fīlū: q̄a nō p̄us fuit.

Ex quo ifero p̄portōz duplā nō eē maxiſ n̄z
aliā miore duplā q̄re x̄i. niſi uellemus dicere ſicut
D. ifra q̄ r̄mō p̄as fuit h̄z i nullo iſtāti p̄ns. T̄z r̄
mihi tenedo r̄nſionē cōez tādē dicēdū q̄ 7 de age-
te p̄ncipli nō op̄z q̄ ſi agit p̄us agebat: ſi bñ ſeq̄
q̄ ul ipsū l̄ aliq̄o eius p̄us agebat 7 tūc eēt uerū.

Cōſidera ulecrina q̄l̄r̄ p̄banda ē ſequēs ſcelo. ſ.
q̄ a. int̄ēderz in motū ſuū: 7 tñ nec p̄ tps nec p̄ in
ſtas int̄ēderet motū ſuū: Credo q̄ uelit hoc mō p̄ba-
re: ſi ſimus in illo iſtāti eēt uerz d̄rē a. int̄ēdit motū
ſuū 7 nō p̄ tps: q̄a tūc iſtas durarz p̄ tps nec p̄ o.
q̄a tūci illo iſtāti br̄et aliquē gradū motus quē p̄us
nō h̄ebat: q̄d tamē ē maifeste falsū ut ex predeſis
p̄z. Nunc autē p̄z r̄nſio ex dictis: q̄a p̄cedēdūz
est q̄ a. in illo iſtāti h̄z aliquē ḡdū motus ḡtia ex
empli ut. iii. quē prius nō h̄ebat: 7 ille ḡclus ē nu-
per acqſitus. Et p̄ idē p̄z ad aliā cōcluſionē q̄ a.
uelotius mouebit q̄ nūc 7 in nulla p̄portōne uelo-
tius: que debz ſic p̄bari: primo mouebitur uelotius
eo q̄ intendet eius motum continue et in illa p̄por-
tōne uelotius eo q̄ imediate post hoc mouebit ue-
locitate ut q̄tuor: nunc autem mouere quelibet ifra
q̄tuor: nunc autē uelocitatio ut q̄tuor ad q̄libz ifra

q̄tuor nulla ē p̄postio. Diceret enī q̄ nūc mo
ves uelocitate ut. iii. sicut q̄libet infra. iii. mouetur
argumētū igit̄ supfluo fundat̄. Alter dicēdo s̄z
D. pbatur oclio: q̄a imēdiatē post hoc mouebitur
velocius q̄ nūc eo q̄ nūc nō mouet̄ ut. iii. sed imē
diatē post sic: q̄re imēdiatē post hoc itendet motuz
et nō per istas t̄m ut p̄z: q̄a istas imēdiaret̄ istanti
Uic̄ per t̄ps q̄a ī tōto t̄pe sequēti mouebit̄ unifor
mit̄ ut. iii. Et p̄ idē pbatur s̄a oclio: mō p̄z ex
dictis fūdamentū eius deficere. Considerādam
pref̄ ea circa ocliones que sequūt̄ s̄m eū: q̄s uī sibi
sufficiēter ex dcis pbasse: q̄uis eīz s̄z eius op̄ionez
cōcederet̄: tamē nō oīz s̄z cōem op̄ionē. T̄ ide t̄n
priaz q̄ q̄a p̄ticularis ē de uirtute s̄mcis t̄ s̄z cōez
op̄inione cōcederet̄. Iz nō ad intellecm̄ eius. Dicit ei
aliqud successiue p̄ducendū erit q̄d in nullo istanti e
rit: hoc enī uerz ē de t̄pe t̄ motu q̄ s̄t̄ res succes
sive: nō tamē uerz ē s̄z cōez op̄ionē de re p̄manen
te successiue p̄ducenda pura p̄titatē q̄litate z̄l: de
quiby ip̄se inelligit. Correlaria uero sequētia q̄
liter uerificari debet s̄m eīz satis liquet: nō hic nō
extēdo calamū. Considera tamē ocliones quas
postea dicit tenēdas: q̄a p̄ma videt̄ ōtra ipsū in se
q̄nētiby quādo dicit q̄ sor. nūq̄ incipit eē: eo q̄ il
le binarius non incipiet esse dem̄atis materia et
aīa intellectua sor. Gilr̄ q̄a in idē binarius nūq̄
desinet eē: sor. nūq̄ desinet eē t̄ tamē sor. erit ī a
liquido instāti qui nūc nō ē in aliquo instāti. Cōsi
dera postea r̄n̄siones ad ocliones q̄s addneit cōtra
s̄e t̄ pbatoes eāz. P̄tria pbat̄ faciliiter: q̄a si sor.
erit in fine hore t̄ in nullo. o. ante: finis hore erit

primum eē sui 7 tamē sor. erit in tota hora ante finē
hora ḡ d̄. Et p̄ idē arguit q̄ icipiet eē postq̄
fuerit: quia i fine hore icipiet eē eo q̄ tūc erit 7 n̄
immediate ante in aliquo istāti erit: 7 tamē p̄us erit
videlz immediate ante finē hora: ḡ icipiet eē postq̄
fuerit. Terciū vero sic p̄bat: augeat sor. usz ad
finē hora 7 sit in istāti medio pedalis: tūc arguit
q̄ in istāti medio nō erit maior q̄ aē: q̄a in istāti
medio nō erit maior q̄ pedal: 7 immediate aē erit
pedalis: ḡ. Ad p̄ma duo M. m̄det bz breviter 7
succincte. Ad fciū vero nō appz r̄issio: s̄ mihi q̄r
cōcedēt fciū fz eū sicut 7 duo precedēcia. Cōsi
dera ulterius q̄d dicit d̄ r̄onabiliby: dicit ei q̄ nul
līus hoīs dabit p̄us: s̄ cuīlz hoīs qui abq̄n̄ icipi
et eē dabit ultīuz: q̄d nota. Mgr̄ non se declarar.
Qz priuz sic p̄bat: si dat primuz eē sor. sit ḡ sor.
nūc p̄ i a.ō. 7 arguit sic: sor. p̄us fuit in aliquo.ō.
ḡ a.ō. nō ē priuz eē ipsius. Assūptū p̄bat sic: iste
biarius aē hoc fuit i aliquo.ō. 7 iste biarius ē. sor.
uel fuit sor. ḡ sor. fuit aē hoc i aliquo.ō. assūptū
p̄z eo q̄ hec aia anteq̄ informaret hāc matēiā sor.
prius iforābat ptē: 7 p̄ oīs p̄us fuit: 7 hec matēiā
7 p̄us fuit i aliquo.ō. ḡ ille biarius. Ecōz tba
tur: q̄a postq̄ hec aia p̄ ptē aē ptē introducet i hāc
matēiā dabit ultīuz i quo nō erit i aliq̄ pte matēiā.
7 p̄ oīs dabit ultīuz nō eē huīs aie. qn̄ ei icipiet i
duci hec aia i aliq̄ pte matēiā tūc hec aia n̄ erit s̄ i
mediate post erit i aliquo.ō. ḡ 7 l̄d̄ erit ultīuz n̄ eē
sor. si ei sor. dicat aggregatū ex a forā 7 b mā tūc i
illo.ō. ille biarius n̄ erit q̄a tūc hec aia n̄ erit 7 im
mediate post il d̄ iste biarius erit i aliq̄.ō. ḡ erit ultīuz
n̄ eē il huīs

binarii: et pridē erit ultius nō eē sor. eo q̄ fuit. tunc
nō erit: s̄ imediate post illud sor. erit i aliquo istā-
ti: q̄a ille binarius imediate post erit i aliquo istāti
et ille binarius erit sor. ḡ dā. Contra huc duo ar-
guit: et p̄ 3 p̄mū: sit ita q̄ sor. dicat aggregatum
ex a. matia et b. aia intellectia: et tūc sequit q̄ dabit
p̄mū v̄. i quo b. forā adeq̄te iforābit a. matiaz et sit
illō c. et arguo q̄ c. erit p̄mū eē sor. q̄a ic. v̄. sor. erit
et sor. n̄ imediate ate illud v̄. erit i aliquo v̄. ḡ. Tp̄
melius sic: cū erimus in c. tūc erit vera q̄ c. erit pri-
mū eo q̄ ē in c. et sor. imediate aī hoc n̄ fuit in ali-
quo istāti ḡ. et tens dñia p̄ modū exponēdi suoz: et
ans p̄bat supponēdo n̄ dari apliatoz ut ip̄e ult q̄a
si nō sit vera det̄ oppoītū. s. sor. imediate ante hoc
fuit i aliquo istāti: mō hec ē fl̄a q̄a siḡt q̄ aliquid
qd̄ fuit sor. imediate ate hoc fuit i aliquo istāti: s̄
hec ur̄ fl̄a: q̄a nihil āre hoc fuit sor. Itē si eēt vera
hoc maxie videret p̄ illas resoluētes: ille binarius
immediate ate hoc fuit i aliquo istāti et ille binarius
fuit sor. ḡ et mō: p̄z mōrē n̄ eē vera. eo q̄ nūq̄ ate
hoc fuit sor. Posset ip̄se dicere cauillādo q̄ imo-
ante hoc sor. fuit et imediate ate hoc sor. fuit i tpe-
līz in nullo adeq̄te et in n'llo istāti ate hoc fuerit: et
sic procedēdū erit q̄ ille binarius fuit sor.. Aliq̄ q̄
dā dixerūt argumēto meo q̄ ex illis resoluētibus
solū sequit q̄ icipit sor. eē aut icipit eē sor: s̄ nō se-
quit q̄ sor. icipit eē. Deinde arguit dā scđz: q̄a
Em fundamētū suū si nūc icipit b. aia. introduci p̄ p̄-
tē ate p̄tē a. matie: et i fine hore adeq̄te iforābit b.
materiā uidelicet in c. instāti: sequit q̄ qđlibet istās
huius hore ante c. erit ultimū nō eē sor. quod nō ē

rationale
erit sor
iste binari
ō. ḡ sor.
ent argui
alio. l
nō erit sc
p̄ma exp
sor. erit u
lo. v̄. tā
ret q̄ so
cōtra r̄sp
mus p̄ un
aia itrod
Em eū c.
piet eē: L
ret p̄ eiua
post c. eri
tius erit
Argui
cūq̄z. o.
eē sor. qu
sor. nō ē i
an aliquo
rit in aliq
nō eē sor.
Nō igit
dato tali
nō eē sor.
mibi app
fici nat al

rationale: 7 pbaſ ſor qz dats. ſedio iſto nō erit ſor 7 imediate poſt ſor. erit in aliquo. o. eo qz iſte binarius ex a. 7 b. imediate poſt erit in aliquo o. & ſor. imediate poſt illiſ erit in aliquo. o. Et ſi euc arguit de uno. o. poſt c. ita n̄r arguedū t̄ quolz alio. Huic poſſet ipſe dñe qz licet in illo. o. medio nō erit ſor. tam ſor. erit in illo. o. medio: 7 p ſor pma exponēs eēt flā: qz ly ſor. d̄z preceder. qz aut ſor. erit in illo. o. medio p̄z qz ille binarius erit i illo. o. 7 alle binarius erit ſor. g. Et tūc n̄r cōcede ref qz ſor. p maxiuz t̄p̄s erit atēqz erit ſor. Sed cōtra r̄ſpōſionē adhuc arguit: ſit ita qz nūne diſta muſ p unā horā a pñcipio illius hori in quo ſcipit bāia iſtroduci in aliquā pñcie matie 7 ſit illiſ c. 7 tūc ſim eū c. erit uelius nō eē ſor. 7 n̄r in c. o. ſor. iei piet eē: Gz arguit qz nō: quia ſi ſic hoc maxiue fo ret p eius exponētes: ſor. in c. nō erit ſed imediate poſt c. erit in aliquo. o. mō ſor pma ē flā quia ille bia rius erit in c. hoc ē maifeste fl̄z fz eſi iō nihil pbaſ

Arguitur tam adhuc ſ: quia ſalre ſequit qz quo cūqz. o. dato huius bore atē c. ipsū erit ultimū nō eē ſor. quia cū erimus in. o. medio erit uerz dicere ſor. nō ē in. o. preſēti: 7 imediate poſt hoc ſor. erit in aliquo. o. eo qz ille binarius imediate poſt hoc e rit in aliquo. o. iō tūc erit uerz dñe: hoc ē ultimuz nō eē ſor. Et ſicut arguit de iſto ita de quolz alio. Nō igit̄ poſſit euitar qn cōcedēdū ſit qz quo cūqz dato tali quādo ipsū erit erit uerz dñe hoc ē ultimuz nō eē ſor. Huic at p ueritate dicēda dicā ea que mihi apparet: p ſi tenemus qz ad idēptitatē cōpo ſici naſ aliſ ſufficiat idēptitas fore. n̄r pono duas

edēctiones. Prima. Si aīa ītelleciā for. incepit sub
ito īduci in certā p̄tē matē sic ē possibile ut p̄us q̄r
dūtūe dabit p̄mū eē for. sicut dabit p̄mū. ò. illius
aīe ī matē q̄tūq̄ sit illa. Secunda cōclō. si aīa for.
p̄ p̄tē āte p̄tē inerūces: tūc sicut nō dabit p̄mū
ò. aīe for. in matē s̄ ultimū q̄ nō ita dabit ultimū
nō eē for. q̄ nō p̄mū eē ip̄s̄. Si uero tenemus o
p̄ic̄z m̄gr̄i q̄ ad idēptūtē for. regrit hec matē q̄
hec forā: onr̄ dent due ocliones. Si aīa ītelleciā ī
c̄p̄iat subito īduci in certā p̄tē mareire dabit p̄
mū eē for. uel alterius regretis forāz q̄ illā matē
ad eē sui. Secunda cōclō. si p̄ p̄tē ante p̄tē inerūces
aīa ītelleciā in matē q̄ ad eē for. r̄grat a. materia
gr̄a argum̄ti. tūc q̄eigo erit hec aīa ītelleciā in a. ma
teria adeq̄te erit tā cito erit for.: q̄ p̄ oīs cū dabit
p̄mū. ò. in quo b. aīa erit in a. matē adeq̄te: nō da
bit p̄mū eē for. Ad rōez āt suā in oppositū quā
elicere possumus ex uerbis suis l̄z nō in isto loco cū
arguit q̄ for. erit in aliquo. ò. āte illud. ò. q̄ ille
binarius erit in alio. ò. ante illud. ò. q̄ ille bina
rius erit for. ḡ. R̄nt negādo oīaz nec ē syllas expo
sitorius ut als dixi in f̄cio de aīa. Q̄z s̄ hec r̄nsio
nō collit argum̄tūeo q̄ tm̄ s̄notat ly for. sicut li il
le binarius: ita nāq̄ s̄igt cōpositū ex hac matē q̄
ex hac forā sicut ille binarius: q̄r̄ r̄nsio nō h̄z colo
re quā posui in f̄cio de aīa sequēdo op̄ionez cōem.
Huc poss̄ dici q̄ saltē ē illa diversitas q̄z li for.
cōnotat hāc matē q̄ hāc forāz simul iſictas s̄ nō
li ille binarius. Sequēdo autē op̄ioz cōz q̄ ad
eē for. sufficiat idēptitas forē: tūc li ille binarius ē
magia cōnotatus ut ibi dixi. Cōsiderā ulterius

eirca correlaria sequentia. cōcedit enim q̄ quib⁹ hō
qui incipiet eē prius incipiet eē q̄ incipier eē homo

Credo q̄ hoc mō verificari velit: sic sor. grā argu-
mēti qui incipiet eē: ad cuius eē regrī a. materia
ille b. forā: q̄ sequit tūc q̄ for. nūq̄ incipiet esse
hō nisi quādō b forā erit adeq̄te i a. materia: s̄ p̄us
incipiet eē ḡ. Assūptū pbat: quia in eo. d. in quo
aia incipiet introduci in aliquā p̄tez a. for. incipiet
eē arguēde sic: ille binarius incipiet eē q̄ ille bina-
rius erit for. ḡ. Qz appz mihi multipli deficer
fundamētū eius. s̄ qz cū nō det apliatō s̄z eū in if-
ta: for. incipit eē solū suppoit p̄ eo qd̄ scipit eē mō
nihil incipit eē for. in casī isto. Fo qz si cedet i caū
itlo q̄ for. incipiet eē ita cedēt ut q̄ tūc incipiet eē
hō q̄a tūc nō erit hō s̄ imediate post erit hō: q̄a il-
le binarius imediate post erit homo q̄ ille binarius
erit for. ḡ. Itē nō valz ille modus arguēdi ut p̄us
dixi: ille binarius incipit eē q̄ ille binarius ē l' erit
for. ḡ. s̄ solū seqrur q̄ aliquod agḡtn qd̄ erit for.
incipiet eē. Itē illud v̄ ūcere fundamento p̄ori
quo pbatur correlariū predīm. s. si atq̄s hō incipi-
et eē prius incipiet eē z̄. iō nō seq̄t: nullus erit
primus homo p̄ductus ex dato semie: ḡ z̄. p̄z ei
ex predictis dñam non valere. Considera post
hee argumentū quod adducit ad pbanduz q̄ non
dabit p̄mū. d. introductōis aie icollectie q̄ dñr nō
dabit p̄mū hō p̄ductus admissio ei q̄ a. sic minima
caliditas cum qua non possit stare forma dati seis

Et dñter ad argumentū dicitur q̄ hoc cōtingere
p̄ot ut def p̄mū eē for. q̄ p̄mū eē aie eius i matia ut
sup̄ius pbatus ē esse possibile: q̄ hoc sine caliditas

illius matie sit uniformis sive diffornis: et sūr q
si sic uniformis verā ē ut plūmū tūc agēs agerū uelo
tius in pte ppinqā q̄ remora nō tam neciuz: imo
pōt equelociter agere in oēz pte ut s̄ dēm ē. Cū
aut dicit ulearius q̄ si passū sit difforē: tūc aut erit
sic difforē q̄ agerū equelocitē in pte ppinqā q̄ remo
rā ḡ. dī hoc nō ēē possiblē. Dico q̄ si erit diffor
me in calitate et dēat in oēs ptes eius eq̄cito indu
cere aīaz icollectuā dz̄ ī in oēs ptes eius eq̄cito in
dacer a.calitatē; et hoc nō p̄t ēē nūl uelotius agerū
ī illas ptes i qby ē minus de calitate qd̄ ēē p̄t pp i il
lis minus resistēr f̄z frictatē et in minus ēē de ml̄tu
tudine forē r̄sistētis. Et ultius dī q̄ uezz est si d̄
beret equelocitē in pte ppinqā q̄ remora op̄z remo
rā ēē mōris resistētie: s̄ ex hoc nō seq̄t q̄ ibi plus
dz̄ ēē de sili sine de calitate: et sūr minus de friare
ut ipse inuit. Staret enīz in reōta pte plus ēē de
frictate ēē dualit̄z eēt mōris r̄sistētie. Nō ḡ seq̄t il
la octio quā ocludit: uidelz a.calitas p̄us erit ad ex
treūz r̄motius illius passi q̄ in pte ppinqori: nūl
suppositis illius q̄ ipse suppoit uidelz q̄ agēs unifor
mit agat quo ad ptes natie et in pte reōtiori sit in
tēsor calitas. Falsū est q̄ nullū erit pmū. o. in
qno erit a.calitas ad aliquē p̄secū intrinsecū passi:
nūl suppositis illius q̄ dixi: et uleius q̄ nulla ps̄ pas
sū sic uniformis. Cū at dicit uleius q̄ si fuerit talr̄
difforē q̄ uelotius agat in reōtu q̄ i.ppiquū: et di
co hoc ēē possibile pp mōrē ēē r̄sistētiā i pte reōta
et sūr adiūtit̄ dari pte in quā uelocissie agit saltēz
quo ad extremū eius: et hoc erit pp mōrē r̄sistē
tiā undeūqz hoc p̄neiat nō tam oī ibi ēē plus de

multitudine calitatis. Multis enim aliis causis fit
una quicunque minus resistens quam ratione minoris multitudinis:
ymaginor igit agens tales breves portiones ad omnia
puncta et taliter ad ea diffiniter ageret quod in eodem. o.
erit omnibus eis introducta a. calitas: et hoc erit remis-
sori existente calitate in parte remotiori quam in parte pro-
pingoni postquam continuae uelotius ageret ad puncta remo-
tiora quam propinquiora: tunc enim in equali parte interclusi
oritur inducet in remotum quam in propinquum: non non sequitur il-
lud quod ultimata oculatur uidelicet nullum erit primum. o. in
quo foras sequens erit introducta. Considera uelut ins-
cirea argumenta quod adducit sed et solutio eius: uero
enim dicit non addendo causa primum et secundum: quod cum aut
agens nulla habet portiones ad punctum immediatum est. aut
ad quibus punctum intersecum habet infinitam: sed negatio il-
lorum calitatem non obstat quod possibile sit ager in certa parte
maties sic se et quodlibet sui induceret a. calitatem grauiter ex-
empli et omnino equito per totum inducer foras. Causa autem quod potest
in explicatore est ratione sua est possibilis et probatur interclusum
Pensio autem sua nihil est cum dicit quod hoc nihil probat: eo
quod adhuc citius pueret actio ad partem propinquorem quam
enim ita sit enim adhuc stat tales breves portiones ad puncta
intersecuta quod equito induceret a gradum calitatis in omnia illa
illa et equito foras ad omnia illa introduceret. Ad secundum
non respondet quod probat uero est enim possibile taliter agens ex-
trinsecum uelotius ager in propinquum et intersecum taliter
agere uelotius in remotum quod illa duo simul equecito
inducet a gradum calitatis per totum: et omnino formam

sbale. Cum autem in ultimo notabili dicere: quod si ages
agat uelocius aut equelociter in remetu tunc minus
est de qualitate in immoto non apparet mihi necessarium: pos-
sit enim esse equegualiter in minoris resistetie in parte re-
mota. Itē possit enim equaliter de multitudine forae in merito
alterius circumstantie minus resistere in parte immota.

Sed propter decisionibus hoc. Considera per suppositionem
eius. In prima in libro meo loquitur solus de re ieiunata: in
aliis libris repperi tam de aiaitis quam de ieiunatis: Et si
loqueretur utrum non esset utrumque sicut de sor. desinente esse
posito quod ad eius esse sufficiat sola forae in matia nisi
forte uellet seq̄ suam fantasiam quod nullus homo desinit esse
Iohannes forte dicit in libro cuiuslibet subevidentibus esse hoc. neque
tam dicit ipse quod ad esse sor. regreditur esse huius forme in
haec matia. **C**ertia eius supponit non tenet sed comedere
opioz uidelicet variata tota matia variata de potu cuius
est matia: id est ei sor. ea de aia manente poterit differre
talibet matiebus maneret. Considera ratiōne eius ad ar-
gumentum in ipsū cum arguit: quod tunc quod sufficit corrū-
per parte alicuius dispositi sufficit corrūpe totū: sed ratione
sua uera sit tamen alia facilior dari potest et magis ut pa-
to pposito conuenienter uidelicet concedendo quod quod suffi-
cit corrūpe parte alicuius totius sufficit corrūpe illud
totū categorice non tamen sine causa. ita ut sufficiat corrūpe
quālibet eius partē. Et omnis dr̄ quod non requirit maior po-
tēria uel proportionē ad corrūpedū totū categorice quam
partē in regrat maior ad corrūpedū totū sive categorice. et
omnis non maioria difficultatis est corrūpe totū categorice
quam partē: Sed forte sequitur quod opioz calculatoris
de ratiōne: quod uult passū debilius agere non sufficere

alii pibi in aliq pte agētis corrūpe q̄litatē dīaz
T̄ ide in correlario se vēte appellat aiaz tē ūiaiatā
Dicit ei quālz forā ūiale desinētē eē rē ūiaiataz .
Cōsidera dū scit excep̄tōz sue oclōis ponēdō ī
latōes differre a suis fūdamētis nō loq̄ dīr : dī ei
phare q̄ ueritatis illius tu moueris nō dat ultim⁹
in sui desirōe ſ̄ potius p̄mū q̄ nō : ut ē re ueritas .
Ipse autē dicit q̄ eius ueritatis nō dat p̄mū ſ̄ ultim⁹
mū q̄ nō : t̄ hoc ē uerz : t̄ hoc ē quo ad eius ſceptō
nēz q̄r nō ad p̄positū loq̄tur . **O**z incidit dubiū
T̄ t̄z p̄s aialis ūi . Circa ūappōes q̄s ibi ponit q̄
p̄ma frōte uere apparet T̄ ideaē in ūolūde argumē
toz ūoz an limitāde ūint t̄ q̄liter . Cōsidera p̄
mū correlariū cū ūift q̄ quodlz mēbruz alicuius
ialis ē eiusdē sp̄ei cū quolz mēbro erisdē : hoc enī
nō foret uerz tanēdō in aiali fore forā p̄cūlares
mēbroz preter aiaz : Tūc enī dīr dicemus q̄ ūiss
equi t̄ carnis eiusdē nō ē forā ūimata eiusdē sp̄ei
Alterius enī ūperie est forā p̄cūlaris carnis t̄ al
terius forā ūiss : t̄ iste ūint ultimate forme . **E**t
idē uidetur dicendū ad alind quod ūifetur ultim⁹
de homine : q̄uis enim in qualibet parte ūptitatiua
hūis hominis ūit eadem aia numero : tamē preter
illam in diuersis membris diuerse ūint fore p̄cū
lares t̄ ille ūint ultime . Per idē p̄t̄ ūequēs corre
lariū nō esse ueram q̄ quelz p̄ ūptitatiua alicuius
ialis t̄ illud aial ūint eiusdē ūperie : Nā ūimata
forma totus aialis ūint aia ūimata forma p̄
tia non ūint aia ū forma p̄cūlaris . **O** si tamē ū
eret instantia de aggregato ex carne t̄ nero : uel
capite manu t̄ ūilibus . **D**ī q̄ caput nō ūint ḡere

unū p unā forāz s̄ aggrā ex plurib⁹ diuersaz spē
rū q tñ iuicē cōtinuat p forāz unā totius q̄ oib⁹ illis
prib⁹ ē cōis. Nō igr̄ oī ultius cōceder ut ipse conce
dit q̄ totū 7 sue p̄tes sūt eiusdē pfectōis cēntialis

Ad argumētū at cū ulterius infert q̄ forāz possi
bile aliqđ trāiū de spē in spēz alia ipso nō corrup
to: cōceder q̄ ps bonis pōt fieri bōs q̄ tam nō ē bōs
tām illa ps nullus erat deficiat spēz s̄ erat agḡtū
quoddā ex plurib⁹ diuersaz spēz iuicē cōtinuat p
p unā forāz ut p̄s dicebat. Et si arguit q̄ caput
gr̄a exēpli ē unū ens cōtinuū p unā forāz 7 p oīns
individuū unū 7 p oīns sub una spē tñ cōtētū de p
dicam̄to sb̄e: q̄r nō ē agḡtū ex individuis plurib⁹
spēz. Drefea q̄rē d̄ eēt q̄ spēs eēt illa sub q̄ ē Rn
det negado oīaz p̄mā: q̄uis ei p̄tes eius cōtinuet
p aīaz sunt postea forē p̄ticularēs rōe q̄rū cum sint
spē distinete nō ē totū unū idividuū s̄ plura iuicē
cōtinuata 7 agḡta. Alt̄ poss̄ q̄s d̄re q̄ caput ē n
nū idividuū sub deficiata spē capit⁹ 7 illud idividuū
est agḡtū ex plurib⁹ idividuis diuersaz spēz q̄
ad iuicē cōtinuat p unā forāz eis cōes l̄ nulli il
loīz ultimata. Cuz autē ulterius infert q̄ qlz ps
excitatua bōis ē bō 7 quelz ps bonis ē bōs p̄tes ex
predicis illud nō ē cōcedendū s̄m oppositā opinio
nē: 7 oīr negat q̄ quelz ps bōis 7 bō sint eiusdē
spēi tenēdo sup̄ius dēa. Hoc autē dico sequēdo cōz
opinionē: 7 cū hoc tenēdo in mēbris bōia fore dis
tinguatas forās p̄ticularēs quib⁹ iuicē distinguuntur
Magis tamē ala credidi 7 alio non apparente ma
gis credo huic m̄gr̄o: 7 p̄s teneo p̄te aialis esse e
iusdem spēi cū totō isto aiali. Sequēdo aut̄ op̄

monē cō
cōfirmā
alterius
ap̄sa ē al
cedit q̄
unius ul
ta bōi 7
et p̄ticu
earni s̄
s̄ ē form
ueit dī
ultimat
uero loc
p̄z ex p̄
fiata sp
Ad il
sito seq̄
laz spē
cēntialis
ps boni
spēz 7
fectio su
et in bō
saluo me
repugcl
rūz unū
rūz p̄fē
illorum
alteri ge
ntonez s
sentio q̄

monē cōez ut mō sustēcam. Rendeo ulterius ad alia
cōfirmacōz cū arguit q̄ tñc p̄s hōis ēt̄ sp̄cūdū
alterius sp̄ei ab hōie. Dī si loq̄ia de p̄c simplici
ipsa ē alterius sp̄ei ab hōie ut caro nergus. Et cō
cedit q̄ illius pt̄is 7 totins eadē est forma sp̄e sed
unius ultimata alterius nō. Aīa enīz tota ē ultima
ta hōi 7 nō ultimata carni ē totaliter hōis totius
et pt̄icularis carnis. Forma vero carnis ē ultimata
carni s̄ nō toti hōi 7. ē adeq̄ta carni s̄ nō toti hōi
s̄ ē forma totius hōis p̄tialr: 7 hoc mō nō incō
veit diversa idemqua sp̄e habēr easdē foras sp̄e uni
ultimata 7 alteri nō: unī adeq̄ta 7 alteri nō. Si
vero loq̄is de p̄c etherogenia ut capite 7 s̄ilibus
p̄z ex prediccis illā nō ēē individualū unū sub una dī
tiata sp̄e solū cōcentū s̄ agḡtū. ut p̄us dēm ē.

Ad illud ac q̄ dī ultimo inducit uidelic̄ dāto oppo
sito seq̄retur duas sp̄es dñtes aut duo idemqua il
laiz sp̄ez dñtis 7 nō cōcātiū ēē eq̄lis p̄fectois
cōntialis: Alō, p̄bat ipse cōcluē: s̄ pot sic p̄bari.
p̄s hōis 7 bos aut p̄s hōis 7 hōi sunt diuersarum
sp̄ez 7 tamē eiusdē p̄fectois cū magis autrisqz p̄
fectio sit aīa q̄ in hōie 7 in p̄c ipsius ē eadē nūero
et in bone 7 p̄c ipsius ē eiusdē sp̄ei. Quār milbi az
saluo meliori iuditio cōcedendā ēē cōcluē: neqz
repuḡt loquēdo de individualis diuersariz sp̄ez quo
rūz unū est pars alterius: 7 quibz licet maxima eo
rūz p̄fectio sit eadē forma nūero vel sp̄e: tamē uni
illorum est ultimata alteri non: unī est adequata:
alteri vero nō. Considera ulterius cū infert opi
niones suam: uera enim dicit fīm illā cū magis af
fentio ut prius dixi licet p̄utem opposituz defendi

possent hic p̄us defendi. Considera q̄e ponit illā
pticulā: qđ dico ppter p̄es equi habētes forās p̄
tiales: q̄ hoc dicit in r̄nōne ad illud argum̄ntum q̄
p̄es hōis esset risibl̄ & rōnalis. Considera ul̄ius
eā que dicit de augeri & diminui dū arguit q̄ se cō
cedēdo cōclīoēs quā itendet. Ille cōclīoēs uidē
tur cōcedēde supposito q̄ nihil uere augeat nisi il
lud qđ recipit aliquā p̄tē denono p̄ intus suscep̄tio
nē alim̄ti: nō ē enī idē a p̄ncipio usq; ad finē id qđ
recipit modū augm̄ti q̄r. Dīssūt tām duo eē
mōi loquēdi uel tres ei opposici. Primus ē tenēdo
q̄ ad idēptitatem opositi sufficiat idēptitas forē et
nō regrat̄ idēptitas materie: ḥnr dī eatur q̄ saltē
hō p̄t uere augeri quia manz idā hō ex eadē aīa
a p̄ncipio augm̄ti uel diminutōis usq; ad finē l̄z fiat
matie variatio. Dōssamus sō seq̄ modū T̄ gōis:
q̄ ē t̄z in q̄one sepatā de augm̄to: uidelz p̄ suppo
nēdo sicut p̄us ad idēptitatem opositi sufficer idēpti
tate eorē. sō q̄ eadē forā nūero extēsa p̄t aliquā
eē maior & aliquā mīor l̄z maiore aut mīore matie
extensōne & sic cū diversi matieb̄ sp̄ est eađ forā
neduz in hoie s̄ in oīb̄ aliis aīatīs: q̄ ḥnr nedū hō
uere augeat s̄ om̄ia aīata postq; post aduētū uone p̄
tis manet eađ forā nūero & ḥnr manent eedē p̄es
formales. ut dicit p̄ de generatōe. Dicit etiā q̄ i
transmutazōe nūrmenti fit matfriez simul pene
tratio: & utrāq; sīl' eađ forā nūero iformat sine ad
duēde noue formie. Tercius modus loquēdi p̄t
esse iste supponēdo q̄ uera augm̄tatio l̄z presuppo
nat additōez p̄is ad p̄tē mediāte alim̄to nō tamē
regnit ad hoc ut aliqđ uere augeat ipsū eē opositū

Ex pte pexiti et de novo addita: sed sufficit ipsius extendi ad maiores dimensiones cōcurrente cū hoc ad dictam noue p̄tis aitare ad pte aitaz que uel p̄tis fuit uel nup fuit: Et tūc dñe diceret q̄ p̄tis p̄fexis tens si extēdat ad maiores dim̄siōes uere augetur. Sicut p̄tis de novo addita ad maiores dim̄siōes extensia uere auget. Idē et dō toto ē possibile; nā possibile ē totū aīal star p certū tps verbi grā p horā in quo n̄lla fuit actual p̄uersio nutrūnti i lbaꝝ alicil b̄ fuit p̄paratio et totū aīal s̄z se et q̄l b̄ sui pte extensiōi s̄z oēs dyametrū ad maiores dim̄liōs et per oīis uere augeri. Et pōt teneri s̄z hūc modū silēū m̄gro ad variatōz matie uariari oīoītū: et s̄z hūc modū ita saluabit de hñtibꝫ aīaz extēsiā sic de hoie. sic et penes sc̄ōz modū de utroqz saluabit: de dimutōe eadē sūia ponēda uī s̄z oēs hos mōs. Penes pīnū p̄tis q̄ de hoie saltē teneret b̄ nō de aliis uere dimūnui cū maneat cōtinue eadē aīa. Penes sc̄ōz de utroqz uerificat cū s̄z illū ita otigat aīaz extēsiā eadē nūero oīdensari ad oīdensatōz corporis sicut otigit et magis extendi. Penes sc̄iū modū dret q̄ possibile ē aīal p tēpus maner a quo nulla fuit resolutio: et a fortōi possibile ē de pte si ei a q̄l pte oīiue fieret r̄solutio subito totū fieret noīquantam: Quo supposito possibile est prem tam de novo ad dictam q̄ p̄existentez uere diminui ut i tpe senectu tis si fuit oītractio alicuis p̄tis sine resolute. Idē etiam de toto posito per horam nūbil resolutiō: et tamen totum contrahi: tunc enim animal uere diminuitur per cōtractōe xvi. et manet idem cōpositus cū eadē forā et eadem māctria per horā. Et penes

hunc tertius modus teneri potest faciendo magis ad idem praetate
ceteri compositioni requiri idem praeceptitate maius. Ad illud
autem quod postea magis coadit: quod nihil potest habe
re alia propter hanc maneris idem numero illud concedit
summae ceterorum opinionum de forma de materia de quantitate de
qualitate: de cetero nero habere formam extensum non
concederet summae ceterorum opinionum: Et hoc est v. non concederetur
in opinione prius recitata. De habere autem formam in
extensu non concederet summae ceterorum opinionum neque hoc est v.
Et apud magistrum istum tenetem idem praeceptum maius regule
illud concederet: magis autem prius facit metrum de in
augmentis: de illis autem minor est difficultas. Aristoteles
et ceteri concedunt sola augmentata uere augeri et quod angu
mentatio propria supponit aduentum nutrimenti: quod
non reputur in rebus inauratis sed bene possunt rarefieri:
Non enim possunt diminui diminutio opposita augmento
ratio proprie sumpte hinc possint concedari. Et also ego
dixi quod rarefaction and concession ratio sunt uerius dicende mo
tus propter augmentationem and diminutionem auctoribus de quibus loquitur
Aristoteles in rarefactione and concessione manet idem mobile
a principio ad finem. Cum autem ulterus magister arguit
contra quadam responsione que est Marsilio de generatione
quod platta manus eadem numero in augmentatione vel diminu
tione eo propter manus per principalius. Dici potest quod argumentum
tu pbat quod non manus in diminutione plante eadem for
ma nec eadem platta numero idem praeceptum stricte supra: ta
men idem praeceptum large sumpta manus non numero. Et vide
distinctionem marthi loco ali. et potest posse tamen aliis modis lo
quendi ad dictas difficultates. Considera ultra secundum m.
concedit argumentum est enim quod accipiendo numerum non eoir
accipere per diversio nutrimenti sed non est possibile

aliquid nutritum; oppositum enim huius teneret sed etiam
 per penes eorum opem saltus concederet de hicie: manente
 enim eadem anima intellectus numero succedentibus partibus
 materialibus manet idem oppositum; et sic per ipsos modos for. ne
 re nutritur. De aliis autem animalibus ab hicie vir concedendis
 quodammodo probat nisi reducamur ad opem Marsili. De
 nes autem modum secundum sive ut dicerebatur modo animalis ipsa ve
 re nutritur; et quod platta vel asinus est idem numero a principio
 nutritus usque ad finem cum maneat eadem forma infor
 mas proprieatis et sequentia huius sub aliis et aliis extensione. De
 nes etiam modum adhuc remanet, per parte magnetum et tenetem quod
 ad idemperitatem compositioni regradit idemperitas materiae con
 cederet quodammodo procedit. Denes autem Marsilius non esse con
 cedendum quodammodo procedit: quod in fine nutritus animal ma
 net idem numero large licet non stricte. hoc dicere suffi
 cit ad mentem Aristoteles. Quo autem ad illud quodammodo dicitur
 quod nihil potest habere aliud partem in qua habeat iam
 prius dictum est. Considera ulterius quo ad illum
 modum arguendi quem facit: quod si nutritio esset diversio
 illius animalium ex sola materia prima nutritur quia sola
 materia prima diversitatem habet. Nam non sed illos modos loquendo
 non solum ueritatem sequitur: dicimus enim eis rite cogniti iuncti
 lumen et chilum in sanguine et sic de aliis: huius sola materia
 remaneat et noua generetur forma. Conuerti namque sub
 istitur quo procedimus non dicimus motum ita ut oportet
 ac idem compositionem manere usque in finem sed dicit corrupti
 onem compositionis cum inductione novae formae in eius materia. si
 cut et concedimus aerem in aqua cogniti et eos. Considera
 ulterius modum illud quem ponit: quod si nutritio est
 aliquid ipsa est assimilatio primis materialis nutrimentum
 cuius inductione forme subtilis eiusdem speciei habet. loquitur

edicitonaliter qā nō cōcedit motū eē de pñti s; de
futuro vel preterito tm̄. Cōsidera tamē nā s; illū
motū querā ab eo quod ē illud qđ uere nutrit; non
pōt s; eū dici neqz cōcedi de aīali neqz t̄ pte eius
pēxñti materiali nec forāli nec forā nec mat̄ia eius
Restat igit̄ ut ill̄ d̄ cōcedat de nutrīto l̄ de mat̄ia
ip̄us sic ip̄se ū uelle cōceder̄: s; hoc ē derisorū nu
erūntū nutriti aut materia ē eius pm̄. nec hoc uerbis
nee int̄c̄tōi Aris. ē oſonā: qđ melius ē uti mō loquē
dīcī t̄ trāsīr ut p̄us dicebat. Cōsidera ulterius
eū dīc negādo qđ cōtinue fit resolutio ab aīali: t̄ p
hoc se restringit ad pm̄. d. aīalis: t̄cū enī nō r̄sol
vit quia t̄cū dīretur pm̄ eē r̄solutōis t̄ hoc credo
fundamentū eius: s; iuditio meo nō oporebat se sic
restringer̄: qā certe uerisile ē p̄ aliquid r̄ps l̄ parū
maner̄ posse aliquid aīal sic r̄scutōe alicuius p̄tis l̄
calor nat̄alis p̄ idē r̄ps cōtinue calefacer̄ t̄ subtilia
ret. Admissō aut̄ grā argum̄ti qđ ab aliq̄ pte aīali
cōtinue fiet resolutio t̄cū recurratur ad uias p̄us r̄ci
tatas uel ad uia m̄ḡri sicut r̄ndēti placuerit Du
ctuz aut̄ sc̄iasti q̄libet seq̄t̄r qđ si a q̄l̄ pte aīalis
fieret uel inciperet fieri resolutio tunc nulla p̄s re
maneret X. quia dicas qđ aliq̄ pars remaneat que
fit t̄ seq̄t̄r qđ q̄libet pars eius que p̄us fuit est: ali
ter nō remaneret: t̄ per dñs nō ē ab ea r̄soluta ali
qua p̄s. Cōsidera tñ illos mōs arguēdi quos dicie
ualer̄: iter quos ual̄ius ū nō ualer̄: uidelz cum libz
p̄tis ic̄pit aliq̄ p̄s augeri ḡ toti ic̄pit eē ifinitum
hee ei oñia ū ual̄d̄ dubia: ymagioz ei talr̄ aliqd̄ au
geri p̄ additōz ut aliq̄ totuz toti addat t̄ medie
tas medietati t̄ q̄ita p̄s q̄rte p̄t̄ t̄ sic i ifinitū sive

hoc fiat cū penetratōe ptiū ut iuditio meoz yma
giari sine sine penetratōe zc. q̄r cōsidera q̄lī uerifi
care itēdit dcm sū. Cōsidera uerba sequētia q̄ de
elatāt qd̄ p̄us dixisti q̄ p̄ tps pōt manē idē aial
bz calor stinue agat subtiliādo zc. : q̄r ut ipse decit
id̄ aial nūero pōt p̄ tpus alt̄ ari aut localr moueri.
Et ulfius dic id qd̄ als dixisti q̄ n̄llus ē uerus mo
tus i p̄nro p̄titatis n̄lsī rarefēcio q̄ dēfacto. T̄z id
postea qd̄ dic ad aris, q̄ uerba eius icrepatiā tñ scis
quid dici oz tenēdo oppoītū. Dubiū igit̄ icidit
utz manēte eadē forā i oposito zc. Si uolymus
defēsare opioz cōz r̄ndēdū ē ad argumēta m. ls dif
ficile sit: q̄ als dixi q̄ loquēdo sine capiēdo t̄nos
mēre sbālr uerior apz mibi opio m̄gr. Ad p̄mū
igit̄ negat oña q̄ pessor cēt caput eius q̄ sic d̄ eius
q̄bz p̄te: cuius rō ē q̄a ille t̄wa pes nō solū d̄ic hac
aiazitel. cū hac mā fs q̄ pticlārs foras carnis neru
ossis zc. p̄penētū ipsū. ē q̄ eius onotatiū signas
tale plasmatoz uidelz figura zc q̄ tale n̄uēz ptiū
taliū l̄ caliū. Caput at̄ dic alia fiḡatoz q̄ r̄liq: et
bz nō eēt onotatiū alicuius accentia: tñ onotat aut
sbālr siḡt p̄dcas foras sbāles pticlārs q̄ alie sūt et
alie n̄uero i pede q̄ capite q̄ alius ptiib: q̄ sic una
ps nō erit alia ut ipse iducit. Cōtra tñ illā r̄nonē
poss̄ istari p̄ qz signo solū agḡtū ex matia totius
ped̄ sor. q̄ alia eius prefmissis alius formis pticula
ribz: q̄ tūc p̄z q̄ hec sbālit̄ ē sor. cū i eo n̄ sit nisi for
ma sor. q̄ matia et nō ē ibi alia forma sbālis: q̄ sic
de q̄bz alia arguē q̄re quels ps eēt sor. et quelibet
esset quelibet. Item quero: in qua specie sit
pes sbālr acceptus sine hec pars sbālcer accepta:

et nō ut eē in aliq; nō emz in spē hūana. quia tūc
eēt hō in ec in spē nerui quia tunc eēt nervus: 7 per
idē nec in spē carnis aut ossis: 7 sic aliqua sbā vere
una 7 cōtinua nō reponeret in aliqua spē spālissia

Forte dī q̄ pes nō ē sbā vere una s̄ aggregatus
ex pluribz: cōtra quia p̄tes eius vere cōtinuat̄ur: ḡ
est una sbā cōtinua. Ad hoc ē difficile respōdere
iudic̄o meo: tam ut mihi appz. p nūc ad p̄mū dicit̄
q̄ aggregatū ex mat̄ia totius pedis sor. 7 aīa itel
lectua eius nō ē sor. nec homo ad hoc emz q̄ eēt
homo requireret aīaz intellectuā eē ultimata foraz
illius aggregati: s̄ hoc nō ē verū: aīa emz intellectuā
ē ultimata forā solius tecius cōposite: illius te
ro aggregati plures sūt ultiate forē suaz p̄tiū: ut
una ē ultimata nerui: alia ossis: s̄ nulla est ultimata
totius. Qz cōtra dem̄ato illo aggregato ut p̄us
hoc ē sbā aīata sensitua ḡ ē aīal p diffinitōez aīal
et nullū nisi h̄mo ḡ ē hō: 7 nullus nisi sor. ḡ est
sor. Dī negādo p̄mā oñaz: s̄ dī argui sic: hoc ē
sbā aīata sensitua p aīam existētez ultimatū eius
actū ḡ x̄. s̄ aīs ē fassū ut dem̄ ē. Et si dī q̄ tunc
aīal eēt ūis cōnotatiuus 7 accidēta: quia tūc dif
finire p extriseca negāt oñā. cū enim dī p aīam
existēte actū eius ultimū oīs illi teneri aut sunt de
p̄ito sbē sicut ly aīa aut trāscēdens eēntiales sicut
ly accus. Cōtra iiez instat: si nulla eēt i sor. for
ma sbālis p̄et aīaz istō aggregatū foret hō: 7 oñ
ter sor. s̄ nūc nō minus ē hō ḡ tūc ḡ. p̄babilr dī
negādo mīore eo q̄ tūc illa mat̄ia nō h̄ret foraz ul
timā ul istas foraz ultimatas q̄s nūc h̄z. Alii uero
dicerēt negādo maiore cū illud aggr̄tū nō sit p se

3

scorsu existes: sed hec rno tue incidit in illud incondone
nijs: q̄ eius materie s̄balis aliqd extrisecū onora
ret; a per idē t̄ p̄s aq̄ q̄titatua nō eēt aq̄ nec pa
eria eēt aer: t̄ sic de singulis. Ad sc̄d̄z dī pedē
nō eē in aliq̄ detinata sp̄e s̄bē per se: q̄z nō ē vere et
simp̄l̄ cōtinuū: b̄ enī sit quoddā cōtinuū cōtinui
tate materie t̄ cōtinuitate forē nō ultimate: nō t̄n
cōtinuitate forē ultimate. Forā enī s̄balis nerui uō
cōtinuat forē carnis aut ossis nec eō: t̄ dīr d̄cretur
illud agḡtū eē in p̄dicam̄to s̄bē per reductōez aut
per aēns rōe p̄tiū suazz. Cōtra signo agḡtū ex
mafia nerui for.: t̄ aīa eius intelectia: t̄cū illō ē ue
re cōtinuū t̄ ē s̄ba: ḡ in aliq̄ sp̄e t̄ nō uī nisi in sp̄e
hūana: t̄ sic adhuc stat difficultas argum̄ti. Ad
hoc pbabilr rīr q̄ b̄ illud sit vere cōtinuū nō tam
per aliquid q̄d̄ sit ultima forā eius. Est enim vere
cōtinuū per forāz nerui s̄l̄ cū aīa intelleciua: s̄ aīa
intellēciā nō ē eius ultimata forā nec forā nerui est
forā illius agḡti. Et si arguat ut p̄s q̄ eius ma
terie s̄balis eēt cōnotatiuus r̄ndēatur ut p̄ue. Ad
sc̄d̄z eius p̄ncipale app̄z mihi difficultum̄ faciſſ face
re: t̄ illud inter cetera mihi magis p̄suadet eius o
pinionē eē ueriore: neq̄z video modū illuz bene se
curū r̄ndēdi ad ipsuz: b̄ Albertus p̄us: t̄ quidā a
ludicrēt q̄ ex ip̄ossibl̄i sequit̄ quodl̄z: cū igit̄ sit
ip̄ossibile eadē aīaz nūero sit eē in diversi matiebz
t̄c̄libz b̄ deus hoc facer possit nō incōuenit ex hoc
sequi for. eē platonē t̄ tam for. differre a platonē.
Hoc tam r̄nsio multis app̄z ignaua. b̄ enī hoc eīz
nafaliter ip̄ossibile nō tam apud deū ē ip̄ossibile
ymo neq̄z hoc naturalr repuḡt aut ip̄lieat d̄cl̄dem

Sed ex impossibili nat alr et possibili supnat alr n*n*; i
plicare dicoez no d*z* sequi impossibile implicat dicoez
puta sor. e*e* platonem et sor simul currere et sedere; et
currere et no currere et sic de aliis. **S**ed hec sequent da
ta positioe et illo casu admisso; que r*nsio* nulla. Pre
terea illud no foret impossibile ymo nat alr possibite
ut statiz hic ifra dicet. **M**ibi tamen occurrit hic
modus r*ndendi* q*z* illo casu admisso neq*z* aggrega
tu ex p*ma* materia et illa aia e*e* sor. neq*z* agg*t*u ex
ha c*u* illa aia e*e* sor. **S**ed agg*t*u ex ambab*y* matieby c*u*
ead*e* aia e*e* sor: sicut a fili quado d*z* aliquis ho d*o* no
uo p*duci* prius cor p*ducit* et o*n*r alia m*embra* p*nti*
p*aliam* ante*q* alia sint p*ducta* l*a*ata d*o* m*ete* auic.
xxi. **E**c*u* cap*de* generatio*e* embr*iois*. C*u* igr cor fa
erit aiatu et cerebru: alia uero m*embra* no: t*uc* cor et
cerebru euz sint in locis i*nicem* distantib*y* no i*nicem*
c*oniuant* neq*z* p*tes* itermedie c*oniuant* c*u* eis c*u*
n*od*u sint aiate: et o*n*r dic*ed*u erit neq*z* cor e*e* sor.
nec cerebru s*ag*t**u ex his. **E**x hoc nat ali p*z*
r*non*ne Alberti priore minus r*onabil*e. **S**ed o*n*s
sion*e* argum*nti* si hec aia itelliua sit p*us* ade*q*te i*a*.
matia p*ncipali* t*uc* hoc e*e* sor. dem*rato* o*posito* ex
utroq*z*: s*ub* ubi postea infundit deus eand*e* ai*am* i*b*
materia bipedalem: tunc hoc non minus est sor. q*z*
prius post*q* in hoc c*omposito* no est facta variatio
et responso nulla. **D**iceretur o*nter* negando mino
rem eo q*z* hec aia erat prius forma adequata huius
materie: n*un* aut*e* non. **S**ed hec resposio uidet
incidere in illa r*nsioue* de p*se* existere: quia si reg
atur c*ompositu* s*bale* per se existere si debet esse in
predicamento s*b*e. **I**te o*tra* istac quia dem*rato* p*z*

aggr̄to hoc ē s̄bā aiata sensitia per se seorsū existēt
per aiāz t̄q̄ formā illius cōpositi ultimātā: ergo ē
aiāl & d̄nter est hō & d̄nter nō aliis q̄s sor. q̄re r̄m-
sio nulla cōtra r̄nsionē ad hāc replicatōz. Ad a-
liud cū arguit q̄ ille fīus sor. foret accītalīs nega-
tur d̄nā l̄z hoc nullū sit īpossibile: poss̄ enīz ad be-
neplacitū īponi de nouo taliter ut eſſ̄ cōnotatiuſ
Defendendo autē q̄ sit mere s̄balī ūndetur nega-
do illā d̄nām: iste fīus sor. sucessiue p̄dīcat̄ affirma-
tīpe & negatīe d̄ fīno singulari ūpponēte pro sor.
sine corruptōe ūbiecti ḡ d̄. q̄ enīz hec aliquando
sit uera demōstrata pte sor. & aliquād ūla ūor ma-
nēte nō accidit quia ly sor. sit cōnotatiuſ ſ̄ hoc
est quia ly hoc cōnotat certā matīaz cū certa forā ſ̄
ly sor. sine materie cōnotatōe ūigt sor. Si enim ly
hoc ita ūmeret̄ mere s̄balī & sine cōnotatōne ūicut
ly sor. sp̄ ē ūor. manēte hec forz uera hoc ē ūor. Ad
aliā negat̄ illa d̄cl̄o q̄ hec ūdeōria hoc ē ūor. Hoc n̄
ē ūor p̄ totā illā horā erit uera ubi utrobiqz demō-
strat̄ p̄ ūor. q̄ alī erit ūor. ut m. ūppōit̄ & ūr̄ p̄
totā hāc horā affirātua erit ūla. Ad argumētu in-
oppoītū negat̄ q̄ illa hoc ē ūor. ouert̄ cū illa hoc
ē ūor. dem̄rato ūor. p̄ totā illā horā n̄ & nūc cōuer-
tit̄: & ūr̄ q̄n̄ ī fine hore ablata una pte ūolū ūmāe
bit hec p̄ ūerum erit q̄ hoc ē ūor. dem̄rato aggr̄to
qd̄ ūus erat p̄ ūor. ſ̄ negat̄ q̄ ille tūc ūouert̄ hoc
ē ūor. & hoc ē ūor. ī q̄z una dem̄rē ūdem̄ ūggr̄tū &
ī alia ūor mēr s̄balī. Et si arguat̄ q̄ ūe q̄z ūbiecta
ouert̄ & cēt̄ a ūt̄ ūia. ḡ nēt̄ maior. ū q̄z ūignt̄ ūio
idē & eodē mō negat̄ ūior ūmū enīz hoc ūigt ūor.
cōncitando matīaz certā ſ̄z at̄ mēr s̄balī ūpsum ūigt

nullā talē materiā cōnotādo: Aut dī q̄ non sīgnē
cīo idēz quia ly hoc sīgt certā materiā 7 nō ly hoc
mediate tamē 7 per idē nō demīant cīo idē. Ad
aliā rōez negat illa cōclū: sor. erit pedale in a.ō.
et tamē erit maior q̄ pedalis in a.ō. Ad argum
cū admissō casu q̄ sor. sit bipedalis 7 diminuat p
ablatōez pris donec erit pedalis: ita tamē q̄ in a.
instati erit maior q̄ pedalis: negat tunc illa: sor. in
a.ō. erit pedale: 7 similē illa: sor. in a.ō. erit hoc
pedale: 7 oīr negat illa oīa: aliquid qđ erit peda
le in a.ō. erit sor. ḡ W. Nlegz hic arguit a cōvertē
te ad suā cōversaz cōversiōe simplici. Et poss̄ uno
mō dici sicut illa īnsio ibi poita q̄ sua cōvertēs est
illa: aliquid qđ erit pedale in a.ō. erit sor. in a.ō.

Ad rōez pīmā in oppositū cū arguit q̄ illa non
poss̄ cōverti in uera sicut nec illa: albū erit nigrū
in a.ō. negat oīa: Dico enim q̄ utraqz in ueraz
cōverti pōt. Si ei ita forz q̄ in a.ō. sor. eſſ̄ talr
diminutus ut remaneret solū hoc pedale: tunc con
uersa 7 cōvertēs effent uere. Illa uero: albū erit ni
grū in a.ō. sufficiēter ouertū per istā: qđ erit ni
grū in a.ō. aliquādo erit albū uel est albuz 7 non
opz dīr erit albū in a.ō. cuius rō diuersitatis ē qa
ly albū ē tūs cōnotacius 7 acentalis: ly sor. at nō

Ad aliā rōz cū argī q̄ adhuc illa ē uera: aliquid
qđ erit pedale i a.ō. erit sor. i a.ō. qz sor. erit sor
in a.ō. 7 sor. aliquād erit aliquid qđ erit pedale in a.
ō. ḡ W. Cōsequēt dici poss̄ negādo oīaz: sī dēt
assū illa mīor 7 sor. i a.ō erit aliquid qđ erit peda
le in a.ō. 7 hec ē falsa ut p̄z. Nota tamē q̄ p̄z. Hen
tis. in sophismate sī nō icōueniret illas simul esse

ueras in easu predicō sor. erit pedale in a. ò. 7 sor.
i a. ò. erit maior q̄ pedal: qm̄ ista dclio ma. ò. nō d̄
termiār verbū expressū fz eū s̄ aliud iplieciū in p̄
pōe p̄ma: ut sit sensus q̄ sor. aliquā erit aliqd qd̄ e
rit pedale in a. ò. 7 p̄ illā fore uera: negaret tam
illā copulatiuā sor. in a. ò. erit pedale 7 in a. ò. e
rit maior q̄ pedal. Alī ad p̄ncipale dicī pōt ne
gādo ut p̄ns illā ēē cōvertētē suā. Et si q̄raf q̄ē igr̄
sua cōvertēs: Dici pōt p̄ q̄ nō quelz p̄icularis p̄
indefinita pōt simpli cōverti in ppōz. s. cōvertibi
lē cū ea 7 maxie si fuerit cū t̄is accūtaliy 7 cū ta
li deficiatōe qualis est illa. Dici pōt s̄o q̄ in cō
vertēte subiectū d̄s ēē ita mere sbāliter sūptū sicut
ly sor. 7 si t̄e subiectū sumeret ēēt cōvertēs falsa: u
bi. s. ly aliqd solū supponerz 7 uerificari d̄eret p̄ re
sbālī forālī accepta nulla r̄onotādo matiaz. Alī
pōt f̄cio dicī ad p̄ncipale q̄ illā ē sua cōvertēs quā
mgr̄ dicit: videlz aliquid qd̄ erit pedale in a. ò. e
rit sor. 7 illā ē uera: s̄n seq̄tur ex illo cōuersā ēē ve
ra: nec sp̄ ōz si una cōvertētiū cōversiōe simplici sit
uera q̄ altera sit uera 7 potissime in taliby t̄is ono
tatiuis ut p̄us. Cōuincitor ūnsio ē q̄ ly in a. ò. ò
fiat verbū expressū 7 nō ly pedale cū nō sit verbū
neqz verbū iplieciū: q̄a nulla r̄o cogit subitelligi:
Et p̄n̄ idem est dicere sor. erit hoc pedale in a. ò.
et sor. in a. ò. erit hoc pedale 7 cōvertēs ē h̄mōi i
a. ò. erit pedale in a. ò. erit sor. 7 hec ē falsa; 7 n̄
seq̄tur sor. in a. ò. erit sor. 7 sor. erit hoc ḡ. 22. can
sa s̄ dclio. Ad alia r̄oē negat illā cōclio: a. est pe
dale 7 imēdiatē post hoc erit bipedale 7 tamen a.
nūq̄ angebit s̄ potius dūninget. Et in casu suo q̄

a. ps pedalis aliquā erit sor. qn̄ alia ps erit ableret
negat q. a. īmediate post hoc erit bipedale & nega
tur illa oīna sor. īmediate post hoc erit bipedalis &
sor. erit a. ḡ xl. ppter hoc cāz dēaz cū ly a. sit cōno
tatiūs certe mafie: nō at ly sor. s̄ solū seq̄tur q. a
liqd qd aliquādo erit a. īmediate post hoc erit bipe
dale Ad aliud cū ulterius ifertur q. icipit eē sor.
er p idē p totā hoc horā erit ita q. a incipit eē sor.
negat oīlio & oīr negat q. a. īmediate post hoc e
rit sor. Et si arguat sic. sor. īmediate post hoc erit
sor. & sor aliquādo erit a. ḡ xl. negat oīna ppter
cāz sepe dēam: & iō nō op̄ cōcedere q. p totā istaz
horā erit ita xl. Ad alia cōclōz q. sor. p totā istā
horā erit albi: & tam p totā istā horā erit sume ni
ger. Dī negādo cōclōz Modus aut uerificādi istā
cōclōne es̄s̄ iste q. sor. sit albus a predniō: & sic re
manebit p totā istā horā & a. para eius sit sume niḡ
et post illā horā sor. cali diminuet q. nō r̄manebit
nisi a. s̄ in illo easu cōcedē q. sor. p totā illā horaz
erit albi: & negat illa: sor. p totā illā horaz erit su
me niger: & sic arguat ut vacite ut arguere qa a. p
totā istā horā erit sume niḡ & sor. erit a. ḡ xl.
Dicit p negādo oīnāz ppter cāz sepe dēaz: s̄ solū
seq̄tur q. aliquid vel aliquid qd aliquā erit sor. p to
tā istā horā erit niḡ. Dico hō q. l̄ in aliis finis
pbaret cōclio nō tam in istis. lic̄ enī forte pbare
tur q. sor. īmediate post hoc erit nigrū i. neutrō ge
nere; nō tam seq̄retur q. sor. īmediate post hoc erit
niger in masenlinō genere: & hoc ppter aliā & aliā
adiacētiā unius adiectui & alterius. & iō l̄ forte
ex illo ante seq̄ret q. sor. īmediate post hoc erit su

me nigrū: adhuc tamen nō seq̄t q̄ s̄imilat̄ post hoc
erit sūme niger. Ad alia oclionēz patet r̄nū ex
precedentib⁹. negat enim in casu suo q̄ sor. per totā
illā horā calefiet & per eādē frigefiet. et nisi ponā
tur vñd in casu nūsi q̄ una medietas p̄ illā horā
calefiat & alia frigefiat: & utraqz medietas aliquā
erit s̄or. adhuc nō h̄etur que illaz p̄tū sit cōcedē
da: n̄z & casus ille ē bene possibilis: nisi forte hoc
mō cōtingeret q̄ una medietas resolueret alia ma
nēte p̄ cēp̄us: deinde medietas resoluta d̄uertat̄ in
nutrimentū q̄d postea sūatur a sor. & cōuertat̄ i sub
stātiā suā: deinde in p̄cessu resoluat̄ s̄a medietas q̄
remāierat & remaneat p̄ima: isto casu ymaginari pos
sumus uerificari casuz sūū: Nō in p̄posito si pone
ref q̄ utraqz remanēte p̄ horā illā altera illaz ca
lefiet & altera equaliter frigefiet: tunc neqz sor. p̄
illā horā calefiet neqz frigefiet: s̄ calefiet & frige
fiet copulat̄ et collective. Si uero ponereb⁹ q̄ per
totā illā horā altera medietas calefiet multo plus
q̄ altera frigefiet ita ut caleficiō plus sufficiat dno
miare q̄ frigefaciō: tunc in casu illo cōcederetur p̄
ma pars et negareb⁹ s̄a uel ecōuerso si ecōtra pone
retur. Et si arguitur q̄ sor. frigefiet per illaz ho
rā: quia medietas per illaz horaz frigefiet & b. ps
erit sor: g. Et sic hoc frigefiet per illam horaz
et hoc erit sor ergo id. negat dñā: & causa est sepe
dicta Etiam alia causa est negationis similiūm cō
sequentiālū ut quidam dicunt que etiam in pre
cedentibus adduci possent: quia sc̄z ly hoc non ē ter
minus discretus sed communis potens successione
de pluribus numero distinctis uere affirmari.

puta desor. \wedge re q̄ nō ē sor. sicut enīz non nalet hec
dūa albiū currit \wedge albiū est sor. ergo sor. currit
Nec ē syllus expositorius ita nec nalet predicē oīne
nec sūt sylli expositorii. Ad aliā oclioz q̄ pars
sor. ē maior sor. negat oclō: nec scio in quo casu ue
rificari p̄t aut uelit ipse uerificār̄ ocloz illā nisi for
te vmaginando q̄ a. pars sor. alii alia resoluta erit
sor. dide a augeat tal' ut erit maior q̄p erit sor. qñ
a. erit p̄s eius: s̄ nullo caū nō p̄bat oclō: n̄z p̄bat
ex illo q̄ sor. erit maior sor. qz si sic forz p̄ eius r̄sol
uētes. s. a. erit maior sor. \wedge a. erit sor. ḡ x̄. cui argu
m̄to d̄res q̄ l̄ ille mōis arguēdi sit duplii de cā
fallax ut p̄us ē dēm tñ maior ē negāda. nō cim a. e
rit maior sor. qñ erit p̄s eius utz vmo tñc erit miōr
sor. n̄z qñ erit sor qz tñc erit eq̄lis sor sine sibi mee
nt p̄z. Nō curauit at m. p̄bare oclusionē quia forte
videbat ei nō multū cedere. Ad casū q̄ pot̄ p̄ alta
tōclōe sequēti q̄ separata manu sor. a toto residuo r̄
maneat aia itelcia In utroz d̄ adittēdo casū ò po
tēta supnat ali: quo admissō negat illa oclō. duo
sūt hōies quoz uterz ē sor. uno tñc agḡtū ex utroz
ē sor. sicut p̄us dēm fuit qñ aia sor in p̄dactōe eius
fuit in corde \wedge cerebro nōqū alius p̄tibz aiatis. Et
sicut p̄us dicebat ubi deus infundat eadē aiam itel
lectuā in duaby matūs totalibz a. b. ex quo oīur p̄z
illā eē negāda sor. ē illa manus aut ē illud qđ erat
illa manus. Et ò hac r̄nsionē possēt adduci r̄pli
catōes q̄ adducere sūt ad casus p̄dēos \wedge dari r̄nsiōs
ibi posse T̄ ide igr̄ x̄. Ad aliā ocloz r̄ndet ne
gando de uirtute sermonis fām p̄tem vmo aliqua
pot̄ differre a sor. gerbi grā digitus. hec enim q̄tū

et quod sit, diminuat aut resoluat non potest per se manere cum alia intellectiva et id non potest esse sor. quod potest concedi quod potest differre a sor. et potest differre ab eo quod potest esse sor. neque ex hoc sequitur quod possit differre a se ipso ut ipse tacite inuit eo quod ipsa non potest esse sor. tamē concedendo ut atque per se sor. differre a sor. et tamen non potest differre a sor. si illa per se que potest remaner per se et esse sor. Si enim diceres quod illa potest differre a sor. sequitur quod potest differre ab eo quod potest esse sor. et ultra cum illa possit esse sor. sequitur quod possit differre a se ipsa quod est impossibile: et patet ille unde intelligenti logicam

Ceterum tamē mutando propositum potest concedi conclusio quā magis ponit noster uidetur. Nulla potest differre a sor te et hoc in certo casu ubi productum esset solū cor sor. et reliquie pars non dū esset anima: tunc enim quoniamque pars data significativa sor. illa potest esse sor. quia possit cor illud et eius partes successivae resolvi alias partibus non productis taliter ut quoniamque pars data illa possit per se seorsum remaner arguendo sic. Si aliquis non possit esse sor. sit a. Contra donec quod successivae resoluntur cor donec remanebit a pars per se alias resolutionis: et patet quod a. erit sor: et ceterum potest esse sor. In illo igitur casu uidetur concedenda esse conclusio de virtute sermonis cum ly sor. a parte post supponit propter eo quod potest esse sor. virtute huius verbi potest: et supponit distributio mobiliter virtute de ly differre. Alter tamen subtilis locutus posset oppositus dicere: et ceterum in quocumque casu negare conclusionem: ymo quelibet pars sor. potest differre a sor. Et si arguat ut prius quod si a potest differre a sor. ergo potest differre ab eo quod potest esse

sor. et sūnter à seipſā. negatur dñā eo q̄ dñiuz est op-
dini debito et nature terminoz ut fīus singularis n̄
ſoluat in cōdem et fīus nō distribuibilis ſoluat in
distribuibile: ly sor. autē ē fīus singularis et nō dis-
tribuibilis: h̄ ly eo q̄ p̄t eē sor. est fīus cōis et di-
ſtribuibilis. Et nota h̄c modū loquēdi in logica
quia ad alia multa pſicere p̄t et puto ipſū melio-
rē oppoſito modo. Ad p̄eultimā cōclusionē r̄nr.
negādo illā: sor. qui fuit sor. iaz nō ē sor ut argumē-
ta pbant in oppoſitū: et pcedet quo ad hoc aggref-
gatū ex a.b.c. pribus fuit sor. qđ iā nō ē sor. et pce-
ditur q̄ illud nō fuit niſi aīal b̄z oppoſitū ſit poſſi-
bile pūta ſi aliquādo totū illud aggr̄tū fuſſet para-
ſor. Et ulterius negat illa dñā cū infert q̄ aliquādo
aīal fuit sor. qđ iām nō ē sor. et rō est: quia ly aīal
est terminus mere ſubſtātialis nibil cōnotans acci-
dentale neqz aliquaz materiam aut partē eius: ſed
ly aliquid uerificari potest i. ppoſito pro aliquo ag-
gregato cōnotante certaz materiā et partes eius:
quař ſicut prius didebatur de modo arguendi reſo-
lutorio q̄ in calibus terminis non ualeat: ſic in pro-
poſito dicendū eſt.) Ad ultimā cōclusionē reſpon-
detur negādo eam. f. ſor. per totam illaz horam au-
gebitur et per eandē diminuetur: et in caſu ſuo ne-
gatur prima pars et concedit ſecunda. Ad rōne
in oppoſitus negatur illa dñā qua ipſe tacite inuit
a. per totam iſtam horam augebit et aliquādo erit
ſor ḡ ſ. et hoc rōne uel rationibus ſuperius dicitſ.
Et p idē p̄z ad illud qđ poſtea arguit: uidelz a pſ
erit maior ḡ ē et nō erit maior ḡ est: pma ē eōcedē
dā: ſe dā negāda. Ad rōem in oppoſitū ſor. nō

erit mater ipse est et sor. erit a. Et negatur una ratio
prima superius dicta. Etiam alia est causa quia licet ma-
ior diversas habet adiacentias in ante et in parte cum
in parte adiacet ad licet a. post in ante ad licet sor. Ex
ille enim ante licet includere quod a. pars non erit sor.
maior igitur nunc sit. Et sic patet voluntas esse oculis rationes
magistrorum contra opinionem eorum. Deo gratias qui mihi
lumen intellectus donavit. Oppositum tamen ar-
guitur: Unde inconveniens que contra se adducit et
non traducit. Primum quod sor. non manebit sor. per tem-
pus et placitum. hoc deducitur supposito quod a sorte
continua fiat resolutio: tunc enim non manebit per tempus
eadem anima cum oculo matia eadem est per oculum neque idem
sor. aut si dicatur manere sor. tunc licet sor. esset continuus
eius et non discretus quia successione de pluribus ut
rificabitur affirmatio: et sic dicit de aliis finibus quod
discreti ponuntur. Secundo adducit quod fieri error in di-
tributiby, bonis et malis eo quod licet sor. hodie fecisset
aliquid opus meritorium aut maleficium et cras primi
aret aut puraret non erit idem sor. quod illud fecit aut omni-
lit et quod primabitur aut puraret: et hoc propter continuam resolu-
tiones in eo scilicet. Tertio adducit quod plures sunt
duo quod dato christo qui dicit aggregatum ex divinitate
animae intellectu et materia eius: tunc aggettum ex medi-
etate matie animae eius intellectu et divinitate est aliud
deus quod totus christus propter matie alienatatem. Et sic dicatur
de aliis partibus matie vero segregat quod ificitur eentrum du-
hoc modo imaginatibus quorum alter ab altero dependet
propter matie alienatatem. Quartu adducit quod deus possit
incipere esse et terminari esse quod nisi a christo resoluat a posteriori ma-
tie cum aggettum ex anima divinitate et anima intellectu

definet et per omnia talis deus desinit esse. Et per idem alia
quis deus icipiet esse propter acquisitionem noue forae in
xpo per viam nutritius: sicut et in sorte novus homo inci-
piet esse per acquisitionem noue matie per viam instrumenti

Considera ulterius rationes suae ad dubium: Posi-
tio sua uerior mihi apparet loquendo de idemperitate na-
merali stricte supra tamē hic sigillatum considera quod
dic. Primo supposes sue uere sunt tres eum. Tres iesu ifert
quod nihil potest habere aliud primum quam haec: de hoc supposuit est
satis dictum. Secundo ifert quod nihil potest augeri: de hoc
etiam supposuit est satis dictum. Quod autem dicit esse de ite-
tione Aris. considera: et nunc ille magister Aris. fecio de si-
ma sentire illud quod commentator Averroes ipso dicit de uni-
co intellectu in omnibus hominibus: unus non oppositum sensu in
ficio de anima. Imponit et sibi quod credidit oportet habens
principium habere finem et eum: cuius non oppositum tenemus
de anima intellectua de angelis. Et alii exposito-
res ut beatus Thomas opposito modo eum exponunt secundum
philicos et ficio de celo. Considera ultima rationes
ad argumenta quod adducit hoc se: Rerum enim ei ad primam ualde
conveniens. Sicut ad tres de distributore primoque et pe-
nally. Ad secundum uero et ad tertium quod pluribus centum duodecim.
non disticte et ordinate rindet sed dat aliquantum maxime rinde-
di. Dicit ergo ad secundum apparem meo negando quod pluribus sunt
duo et unum quod totus Christus est unus dominus et aggetum ex me
dictate matie cum eadem anima intellectu et divinitate est idem dominus
noster: et sic de aliis eo quod huius uarietas matie uariet
idemperitate numerale quo ad naturam creaturam humanam non
est in quo ad naturam divinam quod est eterna et perfectus imaterialis
et unus negatur ut ipse negari ut quod dominus icipiat esse uel
desinat esse. Tunc si in hanc opinionem concederetur

2

¶ in christo sunt plures hoies piales sponte ex anima eius intellectua et pre matie non tam plures dum ut prius est deum. Sicut concederet quod secundum resolutionem materie in christo quod aliquis homo desinit esse et sicut aliquis homo incipit esse per nouam acquisitionem materie per via nutritionis et ille numerus trinarins desinit esse per desitionem materie quod est eius unitas et christus ut homo desinit esse ex hoc tam non sequitur quod aliqua deus iesipiat vel desinat esse: quia secundum id est deus cum qualibet materia vel pre materia christi: Et sic ut deus ad mixtus fuit materia christi siue diuinitas distincta fuit sue materia: ita potuit consistere cum qualibet materia alterius hominis et tunc concessum fuisse quod hoc est deus demonstrato christo et hoc est deus alio modo demonstrato et tam secundum spicilegium fuisse deus. Sed adhuc oritur dubium hoc. Considera propter hoc dubio supponit prima quod omnis qualitas est genitrix. Et enim prima fratre modus suus probandi extraneus: quia quelibet est apta reddere subiectum suum fratrem sumere iterum: et nulla est infinita remissa eo quod nulla remissio est infinita: quod nulla remissio sit infinita propter quia oppositum implicat hanc opinionem: si enim aliquis qualitas est infinita remissa aut infinita remissa sequitur quod est aliquis remissa: et propter omnes aliquis remissa intesa: et propter omnes non infinita remissa. Considera tam si repiri possit aliquis qualitas que non sit genitrix aut intercessoria et immutabilis sicut forte est qualitatibus intercessoriis aliquis crederetur. Considera postea fax supponit quod nulla arsis naturaliter per esse istantanea: huius enim oppositum tenuisti secundum animam de predictione luis et de visione aut de predictione visionis et similibus. Ita iesus de similibus non erit uerus quod fuit cum resistente saltu per accidens tamen de acto est intellectuали non videtur necessarium ipsorum fieri successione. Sed videtur quod

cōtingat subito fieri. Teneo igit̄ oppositū p̄z ad argumētū eius in oppositū negādū ēē aūs q̄ nō poterit agēs subito approxiari passo. Cōsidera tercīa suppōeꝝ que uera uī ſmōes . de albedie enīz et nigredie uī notādū in multis casib⁹ Et p̄ ubi ex elemētis dēat immedieate generari aliquā mixtū albū & dō ei ox in p̄duetōe aut itē ſtōe albedis i illo mixto aliquē ḡdū nigredis p̄duet eū p̄us in elūtis illi nō fuerit nigredo nec aliis color. Itē q̄a multe ciens ex colore medio fit albedo uel nigredo ubi nō ox ḡdū albedis aut nigredis corrūpi q̄a eū colōr it lo medio nō necessario ē albedo uel nigredo: 7 sic de aliis ymaginari possumus 7 i casib⁹ multis de crudilitate 7 7 hēſitatōe uerū fatis appz q̄o m̄gr dicit līz quidā nideant̄ oppositū tenere. Cōsidera i tercia suppōe cū m̄gr dicit q̄ opio ē affensus uerus cū formidine: hoc enīz nō appz uīr uerū: nā optimo ita pōe esse enīca falsū ut p̄z de mente Aristo. fo de aīa 7 fo posteriorz . et ex cōmō loquēdi cōtingit enīz aliquā pīnari ſolē ēē micrē terra 7 eūc eius opio ē affensus falsus. Cōsidera correlaria que poſtea infert q̄ alius error erit ſciētia 7 eō logē ipſe de ſciētia cōiter ſūpta q̄ ſciūf cōtingētia: 7 tūc uerificat pīmū ponēdo q̄ te cōtinue firmitē credente ſor. currēr aliquādo currat 7 aliquā nō: 7 tūc idem affensus ſor. currēte erit ſciētia qui nō currēte erit error. Et accipit̄ hic ſciētia non p̄ habitu ſp̄ pro ac tuali notitia uel affensus. Illud autem correlariū q̄ eadē ſcientia infinites erit error 7 eō: 7 infinites ſor. incidet et definet ſcire eandem p̄pōem hē modo uerificat: pono hēram futurā diuidi in p̄tes

opportōna
thora hāc
rit ſcīa qz
per: q̄a ifi
Et per id
pars unp
nities deli
Cōſide
infere q̄
tive putat
ḡdū ūc.
Donamus
ſuccēſſuā i
loris ḡtūc
ut duo 7 1
nt duo uis
tam ḡdua
quā actōe
etur ſp̄es i
oculū puer
uiffionis ſi
ſtatib⁹ cōc
eū nō pess
duo. T
ueriſilior
ma ſp̄ecies
ſed intensi
claretur m
ſit aliqua
uifionis ac
ne primū

opportōnales in infinitū et eredas tu ostine p illaz
horā hāc ppōz ps nup hore ē: et p q infinites e
rit scia qz infinites erit assēsus uerus et infinites er
ror: qz infinites assēsus fūs. Smqz pte pari hor
Et per idē p q lī infinites for. scipiet scir illā p pōz
pars unp hor ē. s. m pncip cuusl pta iparis; et ifi
nites delinet scire. s. m principio cuusl pta iparis.

Considera ulterius alia correlaria sequētia. p eiz
infert qz nō ē dār p̄m nec ultimū. o. noticie sensi
tive pata visiois zc. eo qz nō ē dār p̄m aut ultimuz
ḡdū zc. Oppositū ei p̄babilr poluisti. so de sāia:
Ponamus enī sp̄z coloris in eod succiue intēdi p
successiua itēsionē coloris et nō sufficiat qlz sp̄s co
loris q̄tēcūqz reissa cār visioz s sufficiat ḡ. ex. sp̄s
ut duo et nulla remissior: tūc igr qn erit in oculo sp̄s
ut duo visio pduceat et ent mīma visio qē p̄t: erit
tam ḡdual et p̄us scedet s suppōez eius p̄am ali
quā actōez nat alē fore istātanea: et per id si reitta
tur sp̄s in oculo existēs intēsa ut. iii. donec p totū
oculū pueniret ad ḡdū ut duo: tūne dabit ultimū
visiois si ulterius remittet eo qz tūc erit visio aliq
stātiby cēditōiby et imēdiate post nō erit aliq visio
cū nō possit visio pducitur remitter sp̄e quam ut
duo. Tenui etiā alterā partē quā magr tener et
uerisilior appz et ōnter qz non est clanda remississi
ma species coloris que iūsicut ad visionē causandā
sed intensissima que non ḡ. ex. ut duo: et tūne nen
daretur minima visio: s infinite remissa esse pos
sir aliqua visio et ōnter non daretur primus ḡdus
visionis acquisitus nec ultimus deperditus et ōnū
nec primū. o. visionis nec ultimū. Nota camen

et sp huius uisio[n]ia daret pmū et s[ecundu]m ultimū: lz: eis
aliquis ḡdus huius uisio[n]is p[ro]uferit p[ro]ductus nūq[ue]
tamē fuit hec uisio nisi quādo bz: cōsensu gra
duales simul: s[ed] dabit pmū. Ó, in quo habebit cōsensu p[ro]p[ter]es
ḡdus huius uisio[n]is depdi tā cito hec uisio
definiet eē: nō in sui deperditōe dab[er] ultimū. Cū
autē ulterius infert q[uod] oīs notitia sensitua fit ex
p[er] ex[n]ti notitia sensitua videlz t[em]p[or]e ex p[ro]te eius ḡduali
neiz eēt fz suā opioz: tenēdo tamē oppositū: tunc op
positū d[icitur] ut pz: et tenet idē q[uod] t[em]p[or]e ipse in q[ua]n[t]i
bus posteriorz. Cuz si ulterius infert q[uod] nō dabi
tur pmus cōceptus p[ro]ductus adhuc uerisitatis tene
ri pot[est] opfositū q[uod] de sensatōe. Cōceptus enī mēta
les magis p[ro]ducūt sine r[es]istētia q[uod] sensatōes et eū
hoc sūt iđiuisibiles extēsive: quelz at sensatio ē di
uisibilis extēsive. Gilr ubi in mēta sor. sit spēs co
loris uel sbē uel altius sufficiēs cārc cōceptū aut no
titia mentalē s[ed] nō cārt p[ro]pter iaduertētia: tūc q[uod] ci
to sor. incipiet aduertēr cābitur cōceptus mētal[is]: et
sic erit pmns et p[ro] cōceptus p[ro]ductus. Et idē argu
mētu de sensatōe fieri posset. Secūdū tamē alias
opinionē d[icitur] q[uod] illa aduertētia acqret per p[ro]tez
ante p[ro]te lz in tpe modico: et sic uisio uel conceptus
per p[ro]te atē partē acquiret. Cōsidera nūtius corr
lariū sequēs cū toto notabli suo: ea nāqz q[uod] ibi dic
uerā uidēt: si tñ aliquis tenerz q[uod] nō quilz assensu
ēt cūcunqz r[es]missus et sine formidie sufficiē dici scia
s[ed] ad minus reqr[est] q[uod] sic cāte intēsio[n]is sicut uerisile
appz: tunc daret pmū scie et s[ecundu]m ultimū quādo ess
assensu tñ intēsio[n]is et atē nō uel post nō. Itē i caū

quo al
to depe
le nū: et
quo ad
ad. log
ōns nō
sidera p
mētu q
mate ilu
satia ve
riore ali
migr[ati]o
dic ḡ cō
bōles q
tueret act
hōc simē
distincce
cū ut ben
uidebit cō
p[er]cipiet p
Et q[uod] p
uisibilis a
distincce
la pa disti
cū: nū ei u
bile no net
mūma sens
bile. Et m
distincce cō
daret mīm
ō, in quo d

4

quo alio latitudo assensus possit subito acquiri et ibi
eo deinde postea acquirere sine existentia ratione satis possibi-
le non est ut daretur primum quo ad iecundum et ultimum
quo ad desitum. Considera postea quod dic pertinencia
ad logicam de causa scita esse bona causa autem sit scientia et
conscientia non; et alia quibus die querat satis appetarunt. Co-
sidera postea quod in dicendo se in arithmetica et in logica argu-
mentum quod rigit difficultatem quae potest haberi. In sophis
materio illo pluteo oculum habedo ea namque quod in dicit
satis uera et uerisimilia sunt et tam coecidi possit si exte-
riori aliqd distinetem prehendetur et aliquid confuse lo-
quatur oppositum dicatur nec sequitur alio distinctor copre-
dit et copot uel dividitur: si enim uisus soror videat duos
homines quorum utrumque per se comprehendat ita ut unus non
nisi sit ad comprehendendum alterius et comprehendat hoc tempore
hoc sine illo et cum illo tempore illud et non habet tunc utrumque
distinctor comprehendit: Juxta quem modum possit coce-
di ut hensilis dic loco alio quod uisus soror gra exempli prius
videat totum quadratum per se distinguendo a quibus alio per
cipiet per se distinctor comprehendendo a quibus alio
Et omnis possit coecidi quod in easu habeti. Et aperte xii. in
uisibilium datur de fido primo. id est in quo a. uisibile a. uisu
distinctor comprehendetur et id est enucleatum in quo nul-
la pars distinctor comprehendatur per se distinguendo a quoque alio
cum uirum ei uelle quod aliquid erit ultimum. id est in quo uisi-
bile non erit distinctor comprehenditur a. uisu cum non decur-
minatur sensatio neque minimum sensatum aut minimum sensi-
bile. Et milibus uirum cum habeti. quod loquatur non daret minimum quod
distinctor comprehendendi possit os primi in quo possit: tam
daret minimum quod absoluere incipiet uideri per se et primum
id est in quo distinctor uideatur et hoc supponitur quod non
dicitur

cient. neq; dari possint optie circūstātie; tñ dato op
posito q̄ optie dari possint q̄a nō r̄puḡt d̄rēt nō. so
lū dari pīmū in actu aut mīmū in actu sed primū
q̄d pōt; mīmū q̄d pōt.

De ordie conceptu. **C**onsidera qd postea dicit
mgr de ordine conceptu: Nā in qōib; de aia-7 pos
terior; notasti ordinē qui appz ualde cōuenīc̄s: q̄
sicut sensus exterior p̄ apprebedit idividū in con
creto. uerbi gr̄ah̄c̄ albu: ita 7 intellex̄s p̄us appre
bedit: 7 per dñs talis conceptus p̄us ē in intellectu: 7
dñr distinguēdo s̄bāz ab acc̄nte. aut abstrahēdo unū
ab alio p̄us abstrahit conceptū magis uelz 7 p̄ dñs mi
nus ulz donec ad sp̄ealissimā d̄p̄eiat aut salte intellectus
d̄ natura sui sic aptus ē facer. pcedēdo facilior. mō
sue cognitōis. **C**ide q̄ locis p̄dci. septa sūt per ordi
nē. Dicit 7 Aris. cū equocatōib; pcessisse p̄ poste
rioz 7 p̄ phicoz. tam discordavi als utrūq; exēcū
sine equocis 7 illuc recurre. **C**onsidera ulterius cū
ipse conat p̄bare q̄ credulitas 7 hesitatio circa eā
dē rem nō necessariō. semiuo expellat l̄z uerz. sic
dierū suū ut puto tam ut pluriuz ut puto accidit q̄
itēsio credulitatis ē cā r̄missiōis hesitatiōis qn̄ d̄ ea
dē rebabēt heritatio 7 credulitas: 7 eō itēsio hesi
tatiōis ē cā r̄missiōis credulitatis: ubi ei de eaō re
bēatur credulitas 7 hesitatio 7 nō fiat cblimio nec
iāduertētia. nec d̄p̄dat aliq̄ evidētia ad aliq̄ p̄tiū
s̄ intēdat credulitas: hoc ē q̄a magis intellectus ad
herz unū p̄tiā dñr altiūius manetib; p̄dciis 7 dñr
reitēt hesitatio. **S**il'r eō si stēct̄s hesitatio hoc ē q̄
intellex̄s magis adherz oppoite p̄ti q̄ p̄us siue hoc
sic p̄ adiūcta evidētia siue q̄lreūq; alr 7 p̄ dñs alii

partim minus adheret statib; predictis qd reicitur cre-
dulitas. Considera ulterius cū magis iplicite pone
plures regulas: qz prima est ut collat ex verbis eius
qd si sor. nihil sentiat nec intelligat et aliquid sentiet et
intelliger p̄us p tps sentiat qd intelliger. Hec rta no
unū necia et i cerro caū nō vera: si eis loqmur de hōie
qnuq; aliud intellectus sicut in infancia nā pugne
ur qd statiz cū infas aliqd p senserit sine mora tps
et aliqd intelligat postq; intellectio cat sine rlistē
tia: si loqmur de hōie adulto adhuc fortius nō u
nra: hōie enī aut dormiēt aut de nōlo penitus co
siderate nec p sensu aduerte contingit ipsu immediate
moneri ad intelligēdū p sp̄es resuatas p nouā ad
uertētiā consideratōz nulla procedēt aut sil cū nona
sensatōe: et tū qd i eo hōie p̄us naēa ē sentir qd i tellige
re: et ut plurimoz uerum est quod Magister dicit
presertim de incipiente de novo sentire: de quo
apparere meo loquitur Magister. Et etiam enim
est qd ille prius tempore sentiet qd intelliget sal
tem ut plurimum.

Secunda regula est: Si sor. nihil sentit incom
plexē nec complexē et aliquando aliqd sentier
tam complexē qd incōplexē prius per tēpus sentiet
incōplexē: quia scilicet prius sentiet sensu exterio
ri qd interiori. Iterū hec regula nō brevis istā
quia possibile ē producere de novo spē albedinis tamē
in sensu exteriori qd interiori de se sufficiēte causa
re sensationem nullam produci sensationem defec
ta spirituum aut debite aduententie: deinde su
perueniente sumul debita aduententia utrobiq;

sicut satis possibile ē: aut utrū obiqz sīl occurrete suf-
ficiēte q̄ptate spūḡ ut satis possibile ē fiat sēsatō
in sēsu tā it̄ ic̄ri q̄ ext̄iori: 7 p̄z q̄ sīl fieri poterit.
Itē si loq̄mūr de hōie nō incipiēte sentīr de nouo
possibile ē for. nihil ext̄ius sentiēte nec iterius iſua
tā eē sp̄z iſ sensu iteriori a q̄ postea moueat for. ad
sentiēdū iterius b̄z nihil ext̄ius sentiat. Mgr̄ r̄n ut
credo itellit de hōie de nouo incipiēte 3. Cōcedēb̄
tam̄ puto q̄ q̄i sp̄ de nouo debēs sentīr sicut infās
h̄is tēpor̄ sentit sensu exteriori q̄ iteriori 7 p̄ oñs
prius icōplexē q̄ cōplexē: 7 q̄ sp̄ q̄l̄ sētiēs de no-
nō p̄us nat̄a sētit sēsu ext̄iori n̄ ext̄iori q̄p̄ndē poss̄
nisi cōphēderz l̄ cōphēdiss̄ ext̄iori: 7 p̄ oñs prius
nat̄a icōplexē q̄ cōplexē q̄vis 7 sensus iterior nō
m̄ius icōplexē q̄ cōplexē phēder̄ pt: b̄z oppositū
supficialē uideat uelle mgr̄. Tercia r̄la ēsta: si
for. aliqd̄ intelliget icōplexē 7 oplexē 7 tūc nihil i-
telligit p̄us intelliget icōplexē q̄ cōplexē: 7 uñ sp̄
uelle q̄ prius tēpore. Itēz uñ hōre instātiaz̄: si loq̄
mūr de infāte uez̄ ē ut plurimū 7 q̄i semp̄ q̄ inci-
piēs intelligere prius tēpor̄ intelligit incōplexē: 7
ultr̄ uez̄ ē q̄ p̄us natura: nō tam̄ uñ illa cōditional
necessaria cū cōtingere poss̄ oppositū aut saltē nō
redugnat simul for. incipere intelligere deū 7 deū
esse. Si loq̄mūr de adulto pat̄z q̄ simul tēpor̄
p̄ot̄ inciper̄ for. intelligere cōplexē 7 incōplexē per
sp̄es reservatas ut ipso surgēte a sōpno: vno starer̄
q̄ prius cōplexē intelliget p̄ solū mēcomplexē: intel-
ligere tam̄ incōplexē semper est prius natura 7 tēp̄
causa presupposita ab intelligere cōplexē. Quar-
ta r̄la: si for. nihil intelligat affirmatiō nec negatiō

et aliquando aliquid intelligere eam affirmativa per ne
gatiue prius tempore intelligeret affirmativa sed nega
tive. Item regulam non est conditionaliter vera; stat enim
sor iam adultu dormire et actu pro sunc nibil intelligere; deinde ipso surgente a sono per spes iterius ref
uatas per intelligeret se non dormir aut aliquid aliud
negatiue antequam aliud affirmatiue intelligat; quia non
prius per spes affirmatiue. Forte dicitur quia intelligere infatue
nup*er* intelligenterant quia rta sic intelligit; si scilicet nibil
intelligat nec unquam aliquid intellexerit affirmatiue vel
negatiue. Et adhuc iste modo intelligendo ut du
bia rta quia non ut repugne quia cū sor. incipiat dicitur no
uo intelligere complexe sed incipiet intelligere affirmatiue
et negatiue uerbi gratia ubi propris intellexi; complexe
memori patre eius incoplexe per spes in eo refuatas
poterit sed icipere intelligere hoc esse hoc utrobius membris
demonstrando; et hoc demonstrata matre non esse hoc
demonstrato proprie. Nec video ullam repugnatiuaz huius
casus. Cededendum tamen mihi apparet quia sic est ut plu
rimum quia homo incipies de novo intelligere prius tem
pore intelligit affirmatiue tamquam aliquod quia est intellectu
cui facilius et naturalius. Et ulterius quia affirmatiue
intelligere est in eo prius naturalis et nunquam aliud nega
tiue intelligeret nisi intelligat affirmatiue vel propris affir
matiue intellexerit. Quia rta; Si sor. nibil cre
dit ne discedit et aliquando aliud credet et aliquid
discredet proprie crederet quia discedet. Nec et huius in
statu per de hodiie adulto surgente nuper ex sono et intelli
gi proprie refuatas discedere laudatur. Forte
dicitur quia intelligere de eo qui actu nibil intelligit nec nunquam
aliquid intellexerit ut dicitur eius uerba i. placet

regule sue. Adhuc regula h[ab]et dubium: stare et tem[perare] in mete for. debetis de novo intelligere iā eē foratas has duas p[ro]p[ter]as hoc ē hoc uterbiqz demonstrando infez: & hoc demrato p[re] ē hoc demrata m[od]e q[ua]ruz neuter p[ro]p[ter]a credidit nec discredidit s[ed] nūc icipiat alteri adh[er]ere & alteri discredere. nō ei u[er] aliquā eē repugniā ita cōtingere q[ue] sit tpe credet & discredet & nō p[ro]p[ter] tēpore credet. Cōredit tam ut plurimz ita eueniā ut mgr dicit & q[ue] credere ē nasa p[ro]p[ter] q[ue] discredere & intellectui naturatus ad q[uo]d facilius inclinat: n[on] intellectus nūp[er] aliqd discredet nisi vel ac tu aliquid crederet vel prius aliquid credidiss. Cōsidera diligenter super his.

Et cōsidera dicēdū ē de virtuoso & vicioso xl. Cōsidera diligenter q[ue] dicit de virtute & uictio: q[ui]lif uno mō det p[ro]m & ultivz affirātū s[ed] alio mō datur negatice: & uidetur satis vera q[ue] mgr ibi dicit: tam iste modus p[ro]p[ter]as quē ponit de virtute: q[ue] nō quib[us] h[ab]itus rectificas appetitū xl q[ue] tūcūqz reissus ē denominātus virtus: s[ed] regrit q[ue] sit ad minus sub determinato ḡdu vel ultra aut q[ue] sit ultra datū ḡdu. Et ulterius cōsidera dū cōcedit viciōsū eē virtuōsū: u[er]o q[ui]a forte alii dicēt q[ue] ad denoīandū h[ab]iez virtutis nō sufficit una virtus s[ed] oēs s[ed] in eodē requiruntur. Itē dicit q[ue] mediū non repugn[et] extreis: hoc nō uidetur uel: sicut enī timiditas repugn[et] audacie q[ue] sūt extrema: ita fortitudo utriqz extremo repugn[et] t[em]p[or]is minus q[ue] extremū exremo. S[ed] sicut avaricia repugn[et] prodigalitati ita liberalitas utriqz extremitate repugn[et] t[em]p[or]is minus q[ue] extrema iter se xl.

Q[ui] de sanitate & eg[oc]tudie xl. Cōsidera q[ue] ibi

et em
oratas
rando
qruz
iat al
quā ec
discere
uriz
us q
us in
nel ac
s. Cō
. Cō
uno
r ne
i iste
citus
nian
na
Et
við
ircu
urū
hoe
ida
re
na
ex
bri

ctet q multū oformia sūt his q colr scribuntur i me-
dicis & prescrī Ma, q̄l̄ trāseūdo de egritudine in-
neutralitatē dabit p̄mū nō eē egritudis & oñr p̄m
eē neutralitatis: & tūc erit maxia dispō q̄ e neutrali-
tas: & oñr trāseūdo de neutralitate in saitatis da-
bit p̄mū, o. saitatis: & idē erit p̄mū nō eē neutrali-
tatis quia nō dat mīma neutralitas s̄ bene dabilis
e mīma sāntas. Si autē eō fiat trāsitus de saitate
in neutralitatē dabit ultimū saitatis & idē erit uer-
mū nō esse neutralitatis: Et si oñr fiet trāsitus de
neutralitate in egritudinē dabit ultimū neutralita-
tis & idē erit uerū nō eē egritudis. Cas autē ho-
rus satis intelligit peritus in medicina & scripsit als
in nōtis medicie: Tamē cōsidera postea q̄a nō r̄n-
det ad argūm̄ta s̄o adducta 3 serp̄oz nisi forte ad
p̄mū & adhuc ualde diminute. Ad s̄z p̄cedr̄ q̄ da-
bilis ē reissimia saitatis sine reissimis ḡdus saitatis
s. ille q̄ imediat latitudi neutralitatis & oñr q̄ la-
titudi saitatis f̄iatur inclusus in extreō eius. reissio
rit. Ad p̄mū uero dic q̄ sanū in op̄liōe ē egrū i uu-
mero: ex hoc tam nō se declarat an cōcedere uelit
absolute sanū eē egrū l̄z p̄a fr̄te uideat q̄ sic: me-
dicis tñ oēs aduersant nō p̄cedētes corpus absolute
eē sanū nisi sit s̄z oēs natūrā sanū & p̄ impossibili h̄nt.
q̄ iō absolute sit sanū & egrū accipiēdo egritudis p̄
dispōe p̄fnaz. si tñ volumus absolute & loice r̄nder.
non eset forte malus modus loquendi oppositus
puta q̄ sortes sit sanus habens complexionem
de se sanaz uel aptam esse ag. et ē eger habens cō-
positionem egrā. Dicere ei possūmus q̄ sanū & e-
grū sūt genera & sanū in cōpōe uel egrā. Sumisr

sanū in cōpōe vel egrū sunt spēs: nō sequit̄ sōr. est
in cōpōne sanus & sanus: & est in cōpōne eger & e-
ger: nec tales ēini sunt diminutivi ut cōir medici
dicunt dicentes q̄ ibi argē a s̄m quid ad simplicē.
Sed adhuc magis uerisile vel rōnabile ap̄z q̄ bo-
na cōplexio absolute dicas sanitas siue sit bone cō-
pōi cōuncta siue male. Et eodē modo bona cōposi-
tio est absolute sanitas siue bone cōplexiōi cōucta
sive nō. Et hoc v̄r sentire Pluſq̄ cōmētator: & de
hoc scripsi in enotatis medicie l̄z. Ia. & alii moderi
sentiāt oppositū: quo cōcessō dñr cōcedendū v̄r sōr
ē simul & sanū & egrū quia a cōpositōe sana que
ē absolute sanitas q̄z dici sanus; et a cōpōe q̄ē abso-
lute egritudo debet dici eger.

Aduerte itaqz sup̄ius. Nūquid autē res successi-
na. Cōsidera q̄ mḡ in hoc cap̄ dīc adducēs pro-
fecto argum̄ta fortia ad p̄bādū nullū successuum
ēē. Cōsidera iḡ p̄ q̄ dicit circa p̄mā suppōem q̄
absolute uera v̄r de uirtute sermōis. s. quelz pars te-
poris ē & oēs partes temporis sūt siue collective siue
diuisine. Considera & h̄z suppōem. s. si moueri ē
ipsuz ē aliſ se h̄re q̄ p̄ns iſiſe. & forāliſ p̄ tēpus
Si nāqz p̄ illa uerba denotet illud totū se h̄re ali-
ter. eē diffinitōz motus aut moueri ut p̄ma fron-
te notare uerba uident. tūc nō uidēt uera. p̄ q̄ a sc̄o-
te existēte albo & plōne niḡ si fiat plō. albo acq̄rit
noua silicudo sōr. & p̄ illā sōr. se h̄z alr̄ scrūſe et
formalr̄ q̄ p̄us & p̄ tēpus & dām sōr. nō mouet. Itēz
faba ascēdente & ocurrēte molari. descēdēti i. o.
cōtactus non mouet faba quia tunc si moueret mo-
tu sursū & motu deorsū & trū motus cōtinuarētur.

et tam
mē m̄gr̄
uerba di-
tur q̄ se
hec h̄ret
tōis & t
rent ner
softi uō
beret iſi
D̄retur
net ex o
se h̄z ali
Contr
in nauī c
citate: ad
enīz eēt
eodē ubi
ueret.
uādo dei
cōsistit: c
formalr̄
quia tūc
taz motu
Jō repti
alinc̄ m̄c
correlati
tus pōtē
hoc de tu
tam hec
tur ergo
petur in

Et tam se h̄z alr q̄ p̄us ierinsece & formalr. T̄z et ta
 mē mgr in quod correlatiō sequēti nō posuisse illa
 uerba diffinitive s̄ solū cōsequitive: ut. s. sor. moue
 tur & se h̄z alr q̄ prius ierinsece. - Qz adhuc
 hec h̄ret iestatiā de sor. moto uersus unā d̄ri az posi
 tōis & totus motus. s. celū et centrū et r̄liqua moue
 rent n̄ersus eandē d̄riam equali velocitatem: tūc enī
 sorti nō acquireret aliq̄d ubi & p̄ oñs nō se alr ha
 beret ierinsece & formalr. q̄ p̄us & tam moueretur.
 D̄retur autē huic argumēto aut q̄ illa oñia solū te
 net ex ordine naturali: aut q̄ itell̄ oñs sic q̄ ipsū
 se h̄z aliter. Vl. vel merito motus ē aptū se alr h̄re
 Contra tam p̄inā r̄nsiōz poss̄ istari de sor. moto
 in natū que moueat ad d̄riā d̄riaz postōis eq̄li uelo
 citate: ad cuius motū & moueret sor. p̄ acc̄s: tunc
 enīz eēt in eodē aspecū ad celū & centz & p̄ oñs in
 eodē ubi: & p̄ oñs nō se alr h̄ret. et tam sor. mo
 ueret. Appz igr Farnsio securior. T̄z etz tam sal
 uado dēm mgr̄ dicet q̄ vigor uerboz suoz i hoc
 cōsistit: q̄ si sor. mouet de presenti tūc p̄ t̄pus se h̄z
 formalr aliter: & quia hoc ē impossibile ut ipse dicit.
 quia tūc motus de presenti eēt per t̄pus: & p̄ oñs
 taz motus q̄ t̄pus eſſ in presenti. ò. q̄d ē impossibile
 ò reputat ipse fore impossibile de presenti sor. uel
 aliud inobile moueri. Cōsidera ulterius cū ifert
 correlatiū q̄ nihil potest in. ò. moueri nec aliq̄s mo
 tus p̄t eēt in. ò. s̄z opinionē cōez: quidā cōcedunt
 hoc de uirtute fmōis q̄ sor. nō p̄t moueri in. ò.
 tam hec ē cōcedēda sor. mouetur & nō formalr seq
 tur ergo in. ò. presenti mouet s̄ bene segatur & mo
 uetur in. ò. presenti uel in t̄pore. Allegatur autē

ab eis sor. moueri in .ō. quia p illā denotat .ō. eā
mēsurā adeq̄rā motus. Et quidā ulterius cōcedit
illā in .ō. presenti scr. moueri: s nō sequit̄ ulterius
a p̄epost q̄ sor. mouet̄ in .ō. Quidā aut̄ audacius.
utrāqz cōcesserunt dicētes q̄ illa sor. mouet̄ in .ō.
aut̄ motus ē in .ō. nō denotat .ō. eē mēsurā adeq̄
tam motus: s sufficit q̄ sic adēquata mensura ali-
euus īdivisibilis motus. puta alienus mutati eē ip-
suis. Cōsidera ulterius alīud correlariū cū infert
illas dñas nō valere: sor. se h̄z alīr q̄ p̄us ḡ mouet̄
sor. īmediate āte hoc movebat 7 īmediate post hoc
movebit̄ ḡ mouet̄. T̄ exz ē q̄ ille dñe nō valent s
nō ea cā q̄ ipse putat: nā ipse vult dñs eē ipossible
qz seq̄t̄ p̄ntialr̄ motu eē qz reputat p̄ ipossible.

Nota tam dū p̄hat intētū ponit dircē i casu qd̄
intēdit p̄bare nisi tr̄a sit corrupta. Ego vero dico,
ilas nō valere in quibusdā casibz T̄ erbi grā in caū
de faba ascēdente 7 postea desēdēte siue occurrat
ei molaris vel qualiterēqz. Sed posset dici q̄ dñ-
tia hec valet: sortes se habet aliter q̄ prius 7 īme-
diata post hoc se habebit aliter q̄ nunc 7 hoc ant̄
sece 7 formaliter quocūqz ipēdīnto deducto erga
sor. mouet̄. Per idex alia p̄na tenet tum illa p̄tici-
la quz cūqz ipēdīnto deducto T̄ el sic: sor. īmed-
iate ante hoc movebat 7 īmediate p̄st hoc movebi-
tur eadē spē spēalissima motus ḡ. Cōsidera ulte-
rius correlariū qd̄ infert 3 cōez opinonē tenētē q̄
tēpus p̄esentialr̄ ē. Et cōsidera oīa argūmta seq̄n-
tia contra cōem opinonē Pro q̄ sustinēda īndebo-
rd singula argūmta. Primo igitur cym infert q̄
nulla pars tēporis desinat eē Negat dñs: ad p̄ba

30

stionē: sit a. hora presens cuius medietas b. preterit
et alia que sit c. sit futura: tūc p̄nter dicit q̄ b. nūc
desinit eē quia nūc nō est et īmediate ante h̄c fuit
Et cū arguitur q̄ nō quia tūc pari rōne c. nō est:
Cū igit̄ a. sit adeq̄te cōpositū ex b. c. sequitur q̄ a
liqd qd̄ adeq̄te componitur ex his que non sunt.

Rendetur cōcedēdo cōclitionē: nec hoc iōueit de
rebus successiuis. Et si arguitur illā eē falsā de vir
tute sermonis: a cōponit ex b. c. quia ly b. c. suppo
nit respū huīus verbi cōponit solū pro eo quod est
q̄re sequitur q̄ b. et c. sunt. Dicitur p̄nr. fm. cōz
opinione q̄ ly cōponit est uerbū ampliatiū dans
supponē p̄ eo quod est uel fuit uel erit. Ad alia
rōnem cū arguitur q̄ tūne nūbil erit uel fuit altero
prius: negat s̄na: cōclitionē illā non p̄bat. Qz dice
re possumus p̄batōez ex dictis eius presertim in ca
plo eius de incipit et desinit. quia si sor. erit prius
q̄ plato sit ita q̄ per aīus erit prius q̄ plato. Con
tra arguit sic: ita cito erit plato sicut sor. erit ḡ sor
nō erit prius et assūptū p̄bat quia plato erit in hoc
tpe demīato tototpe futuro eo q̄ erit in aliqua p
te ipsius et hoc tempus erit ita cito sicut sor. erit eo
q̄ aliqua pars eius erit ita cito sicut sor. erit et q̄ ci
to erit aliqua pars temporis illud tempus erit er
go et. Cū arguo sic: tūne plato erit et tūc erit ita ci
to sicut sor. erit ḡ et. Hunc r̄ndet negādo utrāqz
p̄nam nec ille modus arguendi est syllus expoito
terris: fallacia enī in hoc cōsistit: quia alibi ita
cito resolvit ac si essent unius eius cōsiderabilis: qd̄
tū nō ē uerū imo ex mō s̄fiḡtōis sue p̄puḡt eiſequi
ualeat nō recto uel obliquo. Item in alio fallacia

eōsistre quia mī syllo exposito rō ēū resolutū ēīus bō
liquis aut equalēs obliquō debet mīor sūi in rē
aut in equalēti teriore rē sicut si resolutū hec ppo
hominē tu uides sic resolutū hunc tu uides & hic ē
homo ḡ xii. Itē si resolutū illa aliquādo tu eris sic
resolutū in hoc. d. uel tpe tu eris: & hoc erit aliquād
ubi ly aliquādo teneat in rē: et ē sensus q̄ hoc. d.
erit aliquād tēpus uel. d. ḡ xii. & nō intelligat mīor
cū p̄dicato obliquō ita uelit sensus: hoc. d. erit in a
liquō tpe uel. d. iō. nō seq̄ret: in a. b̄cra futura tu e
ris: & a. hora erit in b. d. ḡ in b. tu eris posito q̄ tu
eris post b. & nō in b. nec ante: & sit b. icrinsecū s.
hore: Sicut & nō sequit hūc equū tu uides & hic ē
quus ē fortis. ergo sor. tu uides. In p̄posito iḡ cū
arḡ sic: tūc plo. erit & tūc erit ita cito licet sor. erit
Si illi ēī ita cito equalerēt alicui ēīmo rē in mīori
ppōe p̄na ualer̄ f̄ predī f̄ nulli ēīo. cathegorico
equalerēt rē nec obliquō: & si alicui equalerēt poti
us equalerēt obliquō: qm̄ in rē illa significar̄ q̄
hoc tps erit aliq̄ res dem̄ato ita cito sicut sor. erit
qđ fallū ē ut p̄z. Et ultimāte dico q̄ si aliq̄ cōclō
sequit̄ ex illo ante aut taliby premissis ē illa: i ali
quo tpe qđ erit ita cito sicut sor. erit plo. erit. Ad
aliā dclioz cū ifert̄: q̄equid unq̄ fuit. imēdiatē ante
hoc fuit: & q̄equid unq̄ erit imēdiatē post hoc erit
sp̄ dem̄ate. d. p̄ntri: negat. dclō ad p̄batōz quam
tam̄ hic nō adducit. Rēn̄ putā si sic arguerēt si cō
clusio nō sit uera: sit iḡ q̄ at̄ xps erit & nō tamen
imēdiatē post hoc erit. Qz p̄: in hoc tpe at̄ xps
erit demonstratō toto tēpore futuro et hoc tempus
imēdiatē post hoc erit eo q̄ imēdiatē post hoc

atiq̄
Die
terit
toto
fuit
sūi
flūs
poni
hoc e
sūi in
erit:
ēīmū
solue
sensu
hoc q̄
illis
erit a
adā i
mibil
pba
incip
a. d.
imed
diatē
futur
te a. e
sor. er
ad ut
dīali
qđ in
dider

atīq p̄s ems erit ḡ antīx̄ps immediate post hoc erit.
Dicit negādo hñaz. Si r̄ negaret similis de pre
terito credēdo: si in hoc tēpō adā fuit dēmōstrato
toto tēpore preterito t̄ hoc tēpus immediate āte hoc
fuit ḡ adā immediate ante hoc fuit: cūm cā est cīno
sīlīs precedēti: p̄ q̄ ly immediate post hoc p̄bat t̄y
fīus r̄solubilis cū tam nō sit r̄solubilis s̄ potius ex
ponibilis ut p̄z. Alia cā ē: quia l̄y immediate post
hoc ēt̄ r̄solubilis: t̄cū mīor ut prius dēm ē deberz
sūi in rēo: uidelz illa: hoc tēpus immediate post hoc
erit. Nō hoc ē fīm: nā ly immediate nō resoluiē in
fīmū cathegoricū: t̄ si in aliquē r̄solueret̄ potius re
solueret̄ in obliquā. Si enīz r̄solueretur in rēm eōt
sensus q̄r̄ hoc tēpus erit aliq̄ res dēa. immediate post
hoc q̄d̄ ē derisoris. Si igr̄ aliq̄ oclio segregatur ex
illis preissiferit illa i aliquo tpe q̄d̄ immediate post
erit atīx̄ps erit: p̄portōabilis dī de illa de p̄terito
adā imēdiate ante hoc fuit. Ad alia cōclitionē q̄
nihil incipiet aut desinet eē: negat illa dclio: eius
p̄batō p̄det ex precedētib⁹ arguēdo sic: si aliqd̄
incipiet eē sit igr̄ sor. qui i a. o. incipiet eōrānt igr̄ in
a. o. erit t̄ nō imēdiate ante a. aut in a nō erit sed
imēdiate post pīmū ē falsū: ymo si sor. erit in a. imē
diate ante a erit eo q̄r̄ t̄cū erit dēmōstrato tōto tpe
futuro: t̄ t̄cū imēdiate āte a erit ḡ sor. imēdiate an
te a. erit. Si dī s̄omō arguit q̄ i a sor. erit q̄z t̄cū
sor. erit ut p̄s t̄ t̄cū sīue hoc t̄pa erit i a. ḡ. dī. Dr
ad utrūq; negādo hñaz: p̄ nō ualz p̄ cas dēas: t̄ si
dī aliq̄ oclio i ferri op̄z q̄r̄ sic illa in aliquo tēpore
q̄d̄ imēdiate ante a. erit sor. erit. T̄ el poss̄ aliq̄
ducere t̄ in idem redit q̄r̄ ad hoc q̄r̄ dīra ualeat ex

sic arguere: in hoc tpe sor. adeqte erit qd hoc tps in
mediate atē a. erit ḡ xl. s̄ maior ē fta. Et si lī dicit
possit in vñena p̄dictis. Et dā oclō nō ualz p̄p̄t
cās predicas cū enī dī in mīori hoc tps erit in aul
la prepō in cū sūc ablatiō nō pōt in rē r̄solui ymā
nec in tūz cathegoriū: s̄ si sūc hoc p̄dicatuz hoc
tps erit tps in a. tūc rē inferet illa oclō: in aliquo
tpe qd erit in a. s̄or. erit. Ad alia oclōz r̄nr negan
do illā uidelz qcqd fuit p̄ ifinitū tps fuit aut qcqd
erit p̄ ifinitū tps erit eo q̄ illa dclō distribuit finū
sequētē denotat igr q̄ qcqd erit p̄ ifiniti tps q̄lz
p̄tē erit qd hoc ē s̄s ut p̄z. Cōcedēt tam q̄ qcqd
erit in finito tpe erit supposita eternitate mūdi qz
quicquid erit in tēpore infinito qd erit in tpe finito
q̄p̄ uēsqz. Ad alia cū argut q̄ si tempus sic una
pars definit eē. negat oclō. mgr̄ at uī iponē aduer
sario q̄ illa sit ocedēda: dicerē q̄ s̄z pōe: ocedēdō
ē q̄ ly p̄s p̄fīra ē. qd p̄s futura ē. Et forte quidā
erāt suo tpe illō ocedēt ut ipē uī dīrē i ca. dīcipit.
Ego at dicerē illā negādō nec video uā illud. p̄bā
di nisi forte illā quā prius posuit uidelz q̄ b. nō dī
sinit esse: quia tunc aliquod quod est cōponeret ex
hus que non sunt: hoc autē nō incōpenit in rebus
successiōis ut prius erat dēm: aut potest esse illa q̄
si b. dīmit̄t̄ eē hoc erit in medio. o. hore: s̄ argū q̄ e
rit in medio. o. hore ergo tuū nō definerēt. Assup
tuz argut quia tunc lī erit demonstrata tota hora
et tunc erit in medio instāti eo q̄ quēlibet tē
pus habet esse in quēlibet suo indubibili sive instā
ti ergo b. emt̄ in medio instāti. Hoc autē r̄ndetur
negando s̄nam causa prius dicta. p̄dicatū enim

nullus motus sumit in obliquo: et si sumatur minor
 ab eo modo tunc erit aliquod ens vel tempus in medio
 est, tunc licet inferre istas conclusiones: in aliquo en-
 te vel tempore quod erit in medio instanti erit b.
 Ad alias conclusiones sequentes negatur oes. qz su-
 datur super concessum a quibusdam. Negat igitur qz si ali-
 quid erit ipsuz est, et si aliquid fuit ipsuz est: et omnis
 negat qz si anti xps erit ipse e: et si adam fuit adam
 est: Et contra negat qz si aliquis propositio erit vera ip-
 ipsa est vera. Et si aliquis fuit vera ipsa est vera. Et omnis
 negat qz neciux h[ab]dicat necio qz pbaret ab eo sic po-
 nendo qz illa: deus e[st] que n[on]c e[st] necaria aliqui erit im-
 possibilis significatio. s. homine e[st] a simili. et tunc p[ro]p[ter]e qz si
 erat impossibilis n[on]c e[st] impossibilis et p[ro]p[ter]e n[on]c odi-
 cit necessario et tam n[on]c e[st] necia. A simili pbaret qz co-
 tingens h[ab]dit impossibili ponendo qz illa tu curris ali-
 quando erit necia significando enim esse. Et similiter
 negat illa coctio: antice istus contingens et necio erit
 Neq[ue] illa poteret via ad illud pbandum nam p[ro]p[ter]e qz
 illa coctio non ualeat erit impossibilis g[ener]e impossibilis
 erit necessaria ergo est necessaria. Ideo concluditur
 quod de tempore et motu. Considera que di-
 cit in positione sua que probabilis est. Et conse-
 queretur secundum positiones suam i loquitur et coce-
 dit quedam. Quando igitur cocedit qz celum inci-
 pit et desinit moueri hoc modo verificatur celum i
 o. presenti non mouet et immediate a[nt]e instas presens
 mouebatur ergo desinit moueri. Similiter celuz
 in instanti presenti non mouebatur et animediate
 post instas presens mouebit g[ener]e icipit moueri qz aut
 celuz non moueat i o. p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e quia datur opposito

secreetur q̄ motus ē in d̄. hoc at f̄z eū ē ip̄c̄sibile
S̄z aliq̄ poss̄ arguer̄ s̄ ipsū p̄ ipsū met̄ assum̄
do ei c̄as ueritatis illoꝝ uerboꝝ incipit ⁊ desinit
per negatōꝝ d̄ p̄nti eo mō quo assignt̄ in cap̄ de in
cipit alle c̄ent false. s̄ a ei exponēs huins pp̄ois: ce
lū incipit moueri ē illa imediate post hoc celuz mo
uebr̄ in aliquo. d̄. et huins celū desinit moueri ē il
la: celū imediate ante hoc mouebat̄ in aliquo. d̄.
et utraq̄ illaz̄ ē f̄la f̄z eū: q̄r ille nō s̄it sc̄edēde.
Et hoc maxie f̄z eū poss̄ d̄re q̄ quo ad exponētes
de īcipit ⁊ desinit loqtur f̄z cōir loquētes. Cōce
dit ulterius q̄ nulla res succiua incipit uel desinit
eē p̄ f̄udam̄tu suū: quia si nō dēcur q̄ a. motus uel
tēpus desinat eē: cū īgr̄ hoc eē nō p̄t p̄ p̄oꝝ de pre
senti erit p̄ r̄motōꝝ: ⁊ tūc oportetꝝ q̄ imediate an
te. d̄. p̄sens a. fuit: s̄ hoc ē f̄z: ga a motus tēpus
nō fuit nisi in mēsura sibi eq̄li: s̄ nullus p̄t eē mo
tus successivus q̄ imediate atē hoc fuerit t̄ḡ ī mēsura
sibi eq̄li ut satis p̄z. Idē dico de tēpor̄ p̄ idē a. non
incipit eē: q̄ si sic hoc ēt q̄ a imediate post hoc e
rit: hoc at ē f̄z per idē f̄udam̄tu. Nos at d̄remus
f̄m op̄iom cōes q̄ ymo a. motus pr̄teritus imedia
te atē hoc fuit ⁊ nūc nō ē īo desinit eē. Nec ē ueruz
q̄ a nō hēbit eē nisi in mēsura eq̄li ymo sp̄ hēbit eē
q̄nēq̄z p̄s eius hēbit eē s̄ imediate atē hoc aliqua
pars eius fuit ⁊ s̄. Et p̄ idē a. motus faturus inci
pit eē ⁊ imediate post hoc erit: nec op̄z q̄ si erit so
lū erit in mēsura sibi eq̄li ymo erit in oī mēsura ī q̄
erit p̄s eius s̄ imediate post hoc erit aliō pars eius
⁊ s̄. Idē dico d̄ tēpor̄ sc̄edēdo q̄ ē possibile a. tē
pus īcip̄ uel desiner eē. Dicit ⁊ ulterius q̄ no

5

est possibile q̄ aliquid aliq̄te uelocit̄ l' tarde incipiat
moueri pōr f̄z cū pbari q̄ dēt opositū verbi ūtia
q̄ for. aliq̄te uelocit̄ uel tardie incipiat l' definiat mo
ueritūc seq̄t q̄ aliq̄ta uelocitas l' tarditas motus
incipit eē: p̄z ñ̄na q̄ ly aliq̄te uelocit̄ l' tarde suppo
nit defiata. 7 ultra cū uelocitas aut tarditas motus
nō sint nisi motus: seq̄t q̄ aliquis motus incipit l' òsi
nit eē: 7 hoc ē icōueniēs apud eū. Nos at d̄remus
oppositū 7 cederemus ñ̄ns ultius t̄p̄ uerz 7 necā
riū q̄d t̄n ipse h̄z p̄ icōueniēti cōcedit tamen ipse
q̄ incipit aliquis motus eē 7 possibile ē q̄ aliquid inci
piat iſinīe tardie moueri: 7 hoc satis p̄z apud oēs.

Dic ulterius q̄ quo cūq; successivo liḡto q̄d erit
nulla erit p̄a p̄s eius: q̄dā l̄ra dic n̄lla erit p̄a eius
Si dic p̄ma l̄ra ē clara 7 ap̄d alios. si dic absolu
te p̄s eius: hoc mō uerificat̄ f̄z cū: q̄ dēt opositū
q̄ a. erit p̄sb. q̄d si b. erit q̄n a erit: uel nō. si sic:
seq̄tur q̄ eadē erit mēsura eq̄lis utriq; ut p̄z: pat̄z
ñ̄na; q̄ nullū successivū erit nisi i mēsurabili eq̄li.

Ex quo n̄lterius ifert q̄ a. erit eq̄le b. 7 p̄s q̄pti
tatio eq̄lis toti et si d̄r q̄ nō tūc nō erit p̄s b. seq̄t
a. erit p̄s b. in c. tpe ḡ b. erit i c. tpe cū ly p̄s iſtrin
gat ly b. ad stādū p̄ eodē tpe. Ridiculū ei d̄ret q̄
aliquid erit p̄s alcerius quādo totū nō erit. Nos aut̄
d̄remus q̄ imo a. erit p̄s b. 7 hoc quādo b. erit gr̄a
exempli medietas h̄or erit q̄n hora erit: s̄ negatur
q̄n r̄tā a. ḡ b. nō h̄ebūt eē nisi in mēsura sibi ade
q̄ta ymo b. h̄ebūt eē i q̄lz eius p̄t. Cōsidera ul̄terius
argumēta q̄ adducit̄ 5 illā delēproz. Dōnem ē aliquid
se h̄re alī q̄p̄ p̄us iſtrinſe 7 forālī 7 solutōes ad il
la argumēta. Et ulterius vide q̄lī ad illā argumēta

dret s̄z cōs opioz. Ad p̄mū. put nūc mīhi occurrit
ſindctbo q̄ ubi aia ſor. alſe et ad ſciāz tūc aia nō alſetur
i corde nec i pede nec i manū l̄ i alia pte ſ ſ aia in
toto cathegorice alterat. Tidē ei ille ppōes aia
alſat i corde l̄ i pede: 7 ſiles Genōre quādā extēſi
onē aie in tali pte aut appropatōz illi pti ſ ſ aia nō
appropriat pti ſ ſ toti. i ē idiuilibilis ut p̄z: Conce
det tam q̄ aia existens in pede alteratur ad ſciāz
Similiter existens in manu 7 in corde alterat: ſ
ex hoc non sequit q̄ alteratur in pede aut in manu
Ideo dicunt quidā q̄ in manu alterat ſ ſ non alte
ratur in manu. Et iſti habet itellectū predictū vide
licz in manu alterat. i. in manu existēs alterat. Se
cūdū tamē ueritatē iſte ſūt cōvertibiles in manu al
terat et alterat in manu. Possimus ſo cōcedere
q̄ aia ſor. nō in qlqz eius pte p̄titativa alteratur
ad ſciām. ſ. in capite pede manu ſ. ſ in aliq̄ defia
ta pte ſez in qua fancasmata fundat ſubiectie ſibi
ad ſciām deserviūtia uidelicet in cerebro aut corde
uel peroqz. Et eodē modo ſi aia ſor. alteretur ad ſe
ſatōem i defiata parte 7 nō alia alterat: ut ſi ad
auditōz i aure alſat 7 ſi ad extiatōz uel imagiatio
in cerebro 7 ſic d̄ alia. Et cū arguit contra: q̄a
aia in pede recipit ſcientiaz 7 hoc per tempus ergo
ſ. Dicit negādo alluptū: uel forte melius oñam.
ſed ſoluz recipit ſciētiaz in cerebro uel corde: ſ ſ cō
ceditur q̄ aia existens in pede recipit ſciām. Hec ta
mē ſuſio nō uideſ ſecura quia in pede eſt aliq̄ qua
litas que prius non fuit in eo: 7 per oñis in eo recep
ta quare pes illam recipit: 7 per oñis ad illam alte
rabatur: quār aia in pede ad illam alterabat. Itē

ut ipſe
et form
oñaz p
accīs
miero
ut ſepa
ſ. cerebi
existat
ſeq̄ q
ſumus
aia eius
ſeq̄le a
ſ ſ ex h
e or uel
deaz. I
ſūt apt
aliqta u
ſe aliqz
to cōced
in qlibe
libet au
q̄ in mi
tiā nō
aut ſciat
aie 7 te
dicemue
nec alte
oñter q
alteratu
q̄ pari
cali 7 r

ut ipse arguit pes se habet aliter q̄ prius intrisecē
et formalē ergo dicitur. Possit probabilē dici negando
dūas penultimā: q̄ hoc est quia pes solum recipit per
accēs & per modū sequele ppter aīas existēt eādē
miserio in toto: que cū in toto p se recipiat scīaz: aut
ut separata recipiat aut recipiat pse in definita pte
s. cerebro vel corde dūr in pedē recipit cū & in pedē
existat ibi tali scīa iforāta. Ex hoc nō ulterius
seq̄t q̄ pes vel aīa in pede alterabatur ad illā. Pos-
sumus dīre fīcio cōcedēdo q̄ in qlz pte q̄titatīa for.
aīa eius alterabat ad scīaz & hec p accēs & p modū
seq̄le aut in aliq̄ p se & in aliq̄ p accēs s̄z aliquos:
Ex hec nō seq̄t illā pte pta pedem vel manū ut
cor vel cerebrū alterari ad illā & hoc ppter causam
dīaz. Itē q̄a scīa & sīles aīe passiōes itellīue non
sūt apte p se recipi in organo aliquo extēso neque
aliqua talis pte de natura sui est apta recipere per
se aliquā hīmōi accentū ut patet. Possimus & q̄r
to cōcedere q̄ aīa tam in pede q̄ in manu & ulter
in qlibet pte q̄titatīa recipit scīam ipsa p se: que
libet autē pars per accēs & per modū seq̄le: & dūr
q̄ in manu pede dīl alterat vel pōt alterari ad scīē
tiā: nō tamē cōcedēdū est ex illo q̄ pes vel manus
aut scīat aut itellīgat q̄a ille sūr denōiatiōes q̄ soli
aīe & tōt cōposito attribuūf. De sensatōe autē
dicemus verbi grā visiōe q̄ aīa for. nō recipit illaz
nec alterat ad illā nisi in oculo & nō in qlz pte: et
dūr q̄ nulla alia pars recipit uisionē nec ad illaz
alteratur. Cum autē Magister ulterius arguit
q̄ par i ratione si una manus moueat motu lo-
cali & reliqua localiter moueant: & sic de residuis

ptibus . Dicit negando pñaz & similitudinem ymo
mota una manu & alia quiescente dicendū ē q̄ nec
illa manus localē mouet nec aī a localiter mouetur
in illa manu. Causa vero diversitatis ē quia sc̄ia est
q̄litas sp̄ualis & indivisibilē que p se p recipit in aīa
In pte uero non recipitur nisi per accēs et per mo
duz sequele: q̄re huiusmodi accēntia denotare possūt
saltes per accēs partes in quibus recipiuntur p modō
sequele ut manu pedē Σ . Motus autē localē & aliū
motus p prie sumpti per se recipiuntur in cōposito
et in pte p̄titatiua per se recipi possūt: in aīa autē
nō recipiunt nec recipi possūt nec p se nec per accēs.
vmo nec etiam forma extēsa ipsum recipit sicut nec
forā parietis h̄z in se albedinē totalē nec prialr. di
canc alii ne sibi placet. Ideo non op̄z si una manus
mouet alia moueri motu locali aut alio motu p p̄e
sumpto. Cum igitur arguit sic: aīa foris non pot
aliquid recipere in una parte quin istud recipiat in
qualibz alia: ergo si motus localis est subiectus in
aīa existēte in una manu est etiā subiectus in aīa ex
istente in pede vel alia manu: q̄re pes vel alia ma
nus recipit illuz. Dicit adhuc de virtute sermōis
cōcedendo pñam pñmā sed pñs eius est una cōditio
nalis que nihil potest inēe: adhuc enīz non p̄batur
aīs eius: uidelz motus localis recipit vel est subiec
tus in aīa for. in una eius manu vmo illō ē negan
dū sicut & pñs ut prius est dictū. Ad alīnd cum
arguitur quoemqz motu mouet pars mouet totuz
 Σ . Dicitur illud non est ul̄r uerum de qualibz pte
quolibz toto: s̄ est uerū de toto oposito: Si nāqz
aīa for. aut alia eius p̄s moveret aliquo alio motu

35

apprie vel i pprie supro sor. enā mouere fallo motu
si 7 alioq pars q̄tiratua manus mouet aliquo motu
manus illo motu mouoret: s̄ si opz de pte q̄li
tatiua sine sualit̄ de toto q̄d nō est per se existens
s̄ ps alterius sicut in pposito cōtingit. Itē illud ē
uez quādo sit ps que mouet uelē apta moueri illo
motu per se 7 habēs illū motu in se subiectue nō
aia sor. nō est apta moueri p se locali nec habz nec
habere pōt in se subiectue motu localē. Ex h̄is
ps q̄ no opz dicer ea que m̄gr dicit de motu locali
Primo cū dicit q̄ si aia sor mouet motu locali i ali
qua pte mouet 7 eodē motu in q̄b eius pte: hoc ē
enīz māfeste falsū: ymo mota manu 7 pede q̄scē
te nō mouet aia in pede motu locali fundamētū
autē suū ad hoc pbandū facilē deficiet. Cōcedit ei
q̄ oē accēs existēs in aia sor. in maū ē 7 in aia sor.
an pede: mō motus localis nō ē in aia sor. subiectie
neqz in maū neqz in pede ut p̄us ē dicens. Et licet
grā cōplatēdi socio cōredere q̄ ille motus est sub
iectue in aia p̄tialiter 7 p accēs: tūc nō ess̄ uerū
q̄ si ē in ea in una pte ē in ea in q̄b pte: tunc
motus localis in casu nō nō ēēt in aia in pede licet
possit cōcedi q̄ ēēt in aia existēt in pede. Non opz
concedere q̄ aia mouet motu locali in alioq pte: et
tamē illa pars quiescit: unde cōcedit q̄ pes quiescit
in casu nostro: 7 negatur q̄ aia moueat motu lo
cali in pede: licet cōcedendū sic q̄ aia existēs in pe
de locali motu mouetur: Tidēt autem ipse facere
driam inter illas p̄pones: mouet locali 7 mouet
motu locali: quia ad unā illaz uult sequi q̄ motu
sitū in pede: ad alia at nō. Tūr nō opz cōcedere

qz motus localē ē in aliquo cōposito 7 tñ opositū illud nō mouet illo motu salte in caū nrō: qz in illo caū nō ē nezz qz motus localis sit i pede nec ī ē in aīa in pede sine p̄t ē p̄s pedis ymo nullo mō ē in aīa ut p̄s dēm ē: 7 si in ea eēt iesset p̄tialr 7 p̄ acer dens: 7 tunc nō oporteret qz silr eēt in pede. Ilud autē qd ultio adduxit qz non oī motu quo mouet p̄s alius totius mouet totū est uezz ut p̄s dixi logiēdo de quolz toto 7 q̄libet parte in dñiē licet opositū sit uezz de toto p̄ se existēte 7 parte p̄titatiua sine de p̄te apta moueri p̄ se 7 habente motū in se subiectie: lz hoc adhuc hēat instātiāz ut videb̄ in solvōe sequētis argum̄ti. Ad alia rōz de mixto nanc p̄mo producōto r̄ndz p̄ mgr s̄z cōz opinionē 7 melius qz illud nō mouet lz aliqua p̄s eius p̄titatiua moueat: s̄nō r̄ndz ad argum̄tu i opositū cū argr qz motus localē ē in eo: 7 qz p̄s eius materialis mouet qz illud 7 monetur. Dici pot̄ dū pl̄r Cz no mō tenedo qz motus localē p̄ncipalr i cōposito: 7 qz variat̄ ad uariatoz cōpositi licet eadē materia maneat. Dretur tūc negādo qz motus localis sit in toto adeq̄te lz in multis eius p̄tiby p̄titatiuis sit motus locatus 7 breuiter in qlz qz p̄s p̄ducca fuit. Si l̄r nō ē motus adeq̄te in tota eius materia s̄ in multis eius p̄tiby: s̄ illud totū nūc icipit moueri p̄ remotōez de presenti. Si uero tenere al tera opinio qz motus ē p̄ncipalr subiectie in materia et qz variaret̄ ad solā materia uarietatē 7 manēte eadē materia oposito uariato manz idē motus: tūc cōcederetur qz motus ē in toto cōposite: 7 qz pars eius materialis mouet uidelz tota eius materia: p̄s

etiā & titulua eius mouet & tam illud nō mouetur
 Sz legent ex istis pressis q̄ ipsū aut mouet aut i-
 cipit moueri. Hoc tamē ultimū h̄ret instātiā ubi i-
 ciper aliq̄ ps eius corrūpi q̄a tūc illud nō imediate
 post hoc erit: iō nō imediate post hoc moueret: Jo-
 lz illud sit cōtingēs nō tam nūcius in caū nō q̄ il-
 lud incipiatur moueri. Ex his igr̄ appz illā limita
 tōez supīua posītā h̄re instātiā quo ad illā p̄pōem
 mota aliqua p̄te mouet rotū eius ē ps. operēbit
 igr̄ illā limitarōz adducere ubi s. illō cōpositū im-
 ediate aī p̄ns. ò. fuerit & imediate post ò. p̄ns erit.
 Sz dubiū ē p̄to q̄ a. mixtū obtinet postea motū
 lōalē p̄ horā & i sie hoc incipiatur solū alieq̄ ps aliis
 manētib⁹ & motis nūqd i sie a. moueb⁹. Ide dicit
 ò. s̄or a quō continet p̄ horā fiat r̄ solutō & continet mo-
 uetur supponēdo q̄ motus p̄ncipali lz eē i mafia
 Poss̄ dici h̄nr ad pdcā q̄ in fine non moueb⁹ s̄ in
 quolz. ò. ante finē moueb⁹: & hoc ē q̄ nō imediate
 post finē moueb⁹ neq̄ erit. Alter ā possūmus
 dicēr ad p̄ncipale tenendo semper opinionem s̄am
 q̄ a mouetur: neq̄ oportet q̄ ac quod mouet im-
 ediate aī hoc mouebatur. Sili non oportet q̄ omne
 quod mouetur imediate post hoc mouebis: sūllud
 esset neq̄ ubi illud imediate ante hoc fuerit & im-
 ediate post hoc erit: aut q̄ illud est nērum de p̄nci-
 palī subiecto motus uidelz de mafia p̄ma de pario
 autē ut oposito illō non opz. Et ultimis q̄ omne
 illud quod mouet aut ipsum aut aliqua sui ps im-
 ediate ante hoc mouebatur & imediate post hoc mo-
 uebitur. Aut dici potest q̄ intelligitur de mobili
 quod primo mouet. i. fm sc & qualibet eius parte.

Magister autem postea ingreditur aliâ fantasiam dâs
aliâ solutoem sibi opinionem eius quod tamen generatorem
successione cuius erit dare prius. Quod erit in tempore
ante primum esse sibi. Ibi namque conceditur quod a. mix-
tum immediate ante hoc fuit licet in nullo. Quod ante
hoc et immediate ante hoc movebat: et ibi conceditur quod
aliquod generandum incipiet esse postea fuerit: que
conclusio hoc modo declarari potest sibi eius: quia in fine
hore gratia exempli a. mixta erit et non immediate ante
in aliquo. Quod erit ergo tunc incipiet esse et tamen ante
fines hore erit licet in nullo tempore adequate: ergo
prius erit quod incipiet esse: et postea incipiet esse postea
fuerit. Tertius tamen ultimare concedit unam solutionem quod
talde dubia est neque video ullum modum ipsorum proban-
dum: videlicet aliquod erit postea desinere eum quia si ita dic-
atur quod a. erit postea desinet et rancor agri hoc verifica-
bit per remotorum aut perpositorum deponit. Non per modum
repugnat enim quod a. coram desinat esse ut in c. o. non erit
et immediate post c. erit quia tunc corruptus rediret.
Nec per modum quod tunc operatur in c. o. erit et non immediate
post in aliquo. Quod erit: et tamen immediate post c. oper-
tur. Si in tunc hoc apparet ridiculum dicere eum res aliquid
enarrupit et per modum de presenti ipsa erit post sui cor-
ruptionem sive dicatur quod erit in tunc sive in c. o. Considera
t ergo quod alius modus probandi predicationis solutionem.
Ad ultimam rationem principale magistrum negat et bini
quod motus et tempus non differat a rebus permanenter. Tertius
erit noninger complete ad argumentum in ordinum arguitur
ergo quod aliquod est motus qui non est successivus: nega-
tur omnino: ad probandum dicitur inquit quod usque de certo mo-
tu uniformi quo ad subiectum quod differens mouetur

quod ad tempus: credo quod hoc modo in genere occulte producatur uelit: sic a. mobile quod continet per horam futuram intendat motum suum tam dum mouetur continet deesse eius partes equilibrio uelocitate mouentur et sumus nunc in medio. o. motus et signet motu sextessim a quo sit b. et seq. quod ille motus nunc ante hoc fuit: cum enim ille motus nunc sit interius ut illi. Et exempli et nunc ante sic fuit interius: seq. quod ille motus nunc ante hoc fuit. Itē quia intensio sit per additionem partium ad partem utrumque remanente quod motus ille quod nunc est non ante hoc fuit: per divisionem continet intendenter motum suum et per diuisum a non est motus successivus quia tunc prius fuisset. Rendetur salvo meliori iudicio quod in illo casu ille motus fuit prius supposito idem esse mobile continet: et negatur illa dñia: ille motus nunc est interius ut. iii. et nunc ante fuit sic intensus ergo nunc ante fuit. Concedit ei quod idem motus numero poterit esse aliquād intensior et aliquād remissior sicut id est possit uelocior et aliquād tardior finis quod plus per ipsius aut minus acquirit defectum in tempore equilibrio. De equilibrio vero et calitate uel albedine secus daret. Non enim possit eadem qualitas numero esse aliquād intensior et aliquād remissior sed continua est alia et alia qualitas ubi subjectum intendatur in illa. Non enim motus est res absoluta que acquiratur per motum sicut qualitas.

Per hoc patet ad hanc dicunt enim quod intensio qualitas sit per additionem partis ad partem utrumque remanente: non sic autem de motu primo idem numero est primo remotior et postea intensior. Sed hic esset bonū dubium quia dato b. motu intensior ut qualitas in eo est significare partes graduales ab initio differentes solum finis intentionem et non finis extensionem subjecti uel

tpis. Signēt due medietates ut duo q̄ sunt c.d. & q̄o nūquid utraqz illaz ante hoc fuit ut nō: si sic seyt q̄ ante hoc coponebat itēsue ex duabz medi etatibz ut duo: & p oñs āte hoc fuit intēsus ut .iii q̄d iugē casui Si dī q̄ nō: sit igr̄ q̄ c.āte hoc fu erit s̄ nō d. & tūc seyt q̄ b.āte hoc nō fuit postq̄ aliq̄ eius ps āte hoc nō fuit. Cōsidera bene Bre uiter dī q̄ utraqz medietas āte hoc fuit Et negat ulterius oñia cū ifert q̄ āte hoc coponebat ille motus ex duabz medietatibz ut duo q̄ illa medietas q̄ nūc ē itēsa ut .ii. nūc ē āte hoc fuit ut duo s̄ ipsamet uero fuit aliqñ ut unū & cōtinue āte hoc reissior q̄ ut duo. Ad alia āt rōz q̄ in subiecto aliquo fi nito eēt accēs iſinitū ſive ut uult ipſe dī eēt iſinita ac cīdētia utputa iſiniti motus: eo q̄ aliquo subiecto moto mouet oē accēs qd ē in eo: & p oñs mouetur motus in eo ex oñs & hoc mediāte alio motu: & pari rōe de alio motu dicēdū erit & ſic erit p̄ceſſus in in finitū in motibz & p oñs cū ex oibz illis fiat unū erit motus iſinitus & accēs unū iſinitū. Ad hoc r̄n det negādo oñaz p̄mā ad pbatōz negat q̄ motus moueat & oñr q̄ oē accēs subiecti moti aut mobil moueat: s̄ illō ē uerz de accētibz absoluteſ & nou r̄ſpectuīs qlis ē motus. Hec r̄nsio habet dubiaz. Qā in aliquo ubi eſt ille motus in quo p̄us non fuit ē motauit ubi: & p oñs per ſe uel p accēs mouetur aut ē motus. Cōsidera qd de hoc ſit dicēdū. Alī posset dici concedēdo q̄ motus mouet per accidēs s̄ nō mediāte alio motu: s̄ mouet pſe ita q̄ b. motus ē per ſe cā ut ſtinue aliud ubi & alīd p accēs ac quirat & p oñs ē cā q̄ ipſemē p accēs moueat: et

38

Sic nō opz cōcedere motū aliū esse quo mouet b. nec
in motibz esse processuz in infinitū nec accidēs aliquā
fore infinitū. Ad alia cōclionē q̄ motus diuisibi
lis eē subiectie ī idemisibili 7 in extēso lz. in aliquo
pposito cōcesseriz dclioz ut p̄z ex his q̄ fo d̄ aia
dixi: tam in pposito negat cōcl. dī ei motū loca
lē nō eē quocūqz mō subiective in aia ut in pcedēti
bus satis est dem. Addit autē postea ingr q̄ mo
tus nō mouet nec moueri p̄t q̄a mobile manet idz
sub utroqz t̄io 7 supple nō sic de motu appz. Ad
dit ulterius q̄ nec p̄ aliquo. o. ē extēsus adeq̄te p̄
sbm̄ aliquā. Hec tam̄ fo habet dubiū: p̄ pmū. qz
pur appz q̄ motus salte p̄ accidēs mutet ubi ut hūs
dicebat. Sedz 7 appz mirabile: nā possiblē ē ibm̄
aliqt̄ quo ad oēs eius p̄tes moueri: 7 rūc motus e
rit extēsus adeq̄te p̄ ipsū l̄ ab ipo. Cōsidera quō
uelit verificār dñm̄ fū. 7 nūqd i acedēo caū aut ab
solntē intendat verificare. Forte ult̄ verificār p̄ hoc
qz p̄z eū in pcedētibz in nullo. o. ē aliqs motus iō
nec i aliquo. o. ē aliqs motus adeq̄te extēsus p̄
aliqd sbm̄. Oz icidit dubiū x̄. Cōsidera p̄ sup
p̄z. pmā. s̄ q̄qd p̄trāsit ps p̄trāsit totū eius ē ps
7 q̄cūz uelocitate mouet ps mouet 7 totū. Hec eiz
poss̄ h̄re istatiā fcāz in ea. pcedēti. pbādo. s. q̄ ē pos
siblē p̄t̄ aliq̄ moueri lz totū nō moueat. Iō si uolu
mus il̄ d̄ tēr lītēt hec suppō ut i pcedēti limitabat.
Cōsidera nlema inoz ad dubiū 7 ea q̄ ibi dicq̄ oia
uera uidēt̄ 7 dcordat cū h̄s q̄ dixisti ii. d̄ aia i h̄ac
diffic̄. 7 uī hic op̄letius dīc q̄ illi dixisti. dīc dā ul
tius r̄noz ad illā diffi. q̄ rūc a p̄portōe fita pueirz
uelocitas ifi. hac tergisti ii. d̄ aia i ar. d̄ applicatōe.

corporū & illie habet aliū modū īndēdi uidelz q
eū aer qui expellit nō moueat nisi ad motū lapidū
de cēdētis: lapis autē descēdens finitā hz pporti
onē supra resistētiā: tunc nō īcōuenit q̄ cōsecutiue
ab illa pportōe finita īfinita uelocitas pueniret:
nulla tu erit uelocitas īfinita sicut nulla erit ps q̄
adēq̄te & fm quodlz sūi moueatār īfinita uelociter
q̄uis ḡ ab illa pportōe fita motus lapidis & ueloci
tā īfinita soluz pueniat quia ille motus p̄ & pnci
paliter puenit ex illa pportōe: tam ex dñi non ī
cōuenit aerē īfinita uelocite moueri. Quāuis ergo
hec īnsio colorē hēat in casū de applicatōe corporū
adīnīcē: nō tam hz locū in casū de elevatōe: tūc eīz
aer qui ingredīt ad cētrūz illoz corporū nō moue
bit uolēter p̄ ipulsionē scāz ab alio: s̄ a seipso mo
uebit naturālē ne det vacuū & tam īfinita uelocita
te īmediate post hoc moueb̄ & agens erit finitū cū
resistētia fita & p̄ dñs a pportōne fita p̄priet mot
us p̄ itētus pncipī ab illa puenēs uelocitatā īfite
illa iḡ rño hic nō h̄ret locū. Vide iḡ īnsiōz QD.
qui dīc q̄ illa īfinita uelocitas pueniret ab agēte
finito cū latitudie tam pportionū īfinita eo q̄ ī
finita modicā resistētia hēbit aliquādo ille aer. Co
sidera tu autē qualū uerū est q̄ īfinita modicā resis
tētia Z. Postea uero declarat quō ille aer habe
bit resistētia extīseca ex p̄tē illoz diuorū corporū
et itrinseca ex p̄tē priū aeris sibi īnīcē resistētiaz
p̄p̄tē diuisiōz eaz & pp̄cedētē resistētē seqnti. Sz
hoc ur̄ Zdrē precedēti dīc: nā uī q̄ nō īfite modi
ca erit resistētia itrinseca ymo nō mīor tāta grā exem
pli ut i. & īmediate post hoc īfite modica ps & infi

nite modice potētie p. aliq̄ aeris mouebr̄: q̄re poti
us dicēdū eēt q̄ ifite modica erit aliquādo pportō
q̄ infite maḡ erit. Et si uell̄ dñe q̄ ifite modi
ca erit resistēcia i triseca q̄ia īmediate post hoc infi
nitus modicus aer precedēs r̄sistet se q̄nti ita. T̄ īme
diate post hoc i fite modice potētie aer mouebr̄ ad
centrum eo q̄ infinite modicus sc̄l ut p̄s dcm̄ ē. Jo
ex hoc nō coeludereb̄ q̄ īmediate post hoc infinite
maḡ erit pportō aeris moti ad r̄sistēciā suā. Cōsidera
ra igr̄ bene ac diligēter solutōz huius difficultatis
Dici pōt q̄ aer ille aequit̄ certū ḡdū potētie a na
tura t̄ cōi ad uitādū uacuū: t̄ p̄nr̄ cū ifita moīca a
liqñ erit resistēcia ifinira pportio sc̄l. Cōsidera
illa exēpla q̄ adducit cōuenientia ad pportōez t̄ ni
dēcē satis uera q̄ dicit: ut illud exēplū de ifitis mo
bilibus positis in p̄ pūcto a. spaci sc̄l. Itē aliud ex
emplū de dividēte a. corpus p̄z supficies eius ita ut
dividēsc̄ū supficie i cipiat didere: t̄ sic dñe didat
sic verbi grā eēt securus: in quo caū dcedit q̄ r̄a b
q̄ c. mouebr̄ ifinita uelocitate: qđ pōt sic declarari
sit nūc didēs īmediate applicatū supficiei a. corporis
t̄ sic illa supficies digitalē q̄titas ipius didētis t̄
signēt duo pūcta i a. tracta ab illa supficie didētis
distācia solū p̄se i digitalē q̄titatē t̄ i cipiat nūc di
vidēr̄ t̄ segt q̄ illa duo pūc. īmediate post hoc di
tabūt ad mius p̄ digitalē q̄titatē. s. p̄ r̄atā q̄ta est
supficies didētis ḡ īmediate post hoc p̄trāsibūt ad
mius seidigitalē spaciū. et sic arḡ deloc̄. o. ita de
quolz alio ē arguendū: sic t̄ p̄z de ligno dislo cū se
curi nōbile hñce sr̄ficiē occurrēte ligno. s. unū ē qđ
postea dic̄ t̄ nr̄ dubiū qñ. s. dcedit q̄ aliq̄ uelocitas

ifita erit adeqte i hora no tam erit p sylz pte il
lius hor illa nāz duo manifeste rpuget videt: nā i q
lz pte hor verificab̄r hoc nō pdcō aliq duo pfecta
subito pcrasir lēcē pcrasitura certa distatraz ut pns
dicebat: nisi forte recurrere uelit ad opioz suā q il
le motus l ista uelocitas q adeqte mēf abr hora no
erit i aliq pte hor qz metus no erit nisi i mēlura si
bi adeqta. Itē dic qz dabi p̄m.ō. i quo b.c. distabūt
iter se. s. illō in quo p erit oplete diuisi. hoc uī du
biū de uirtute fmois: nā quādo erit seifca diisio ali
q ptes b. 7 c. iuicē distabūt: qr aliqđ mediū it po
netur it illas ptes 7 p oīs inter b 7 c. 7 p oīs b
et c erit mediata: qre tūc in medio.ō. distabūt et
no sclū in fine diuisione. Hnic pōt duplr īnde
ri. Prio absolute defendēdo M. cōcedemus q iter
c 7 b. erit i dato.ō. aliq distatia: s ex hoc no seqē
qz distabūt: bñ at vcludi pōt qz b 7 c. l tūc simplr
distabūt l fz qd: 7 hoc cōcedet p fa pte Ex quo
no ultius seqē q absolute distabūt. Alī dist pōt
q ymo tūc distabūt absolute 7 negaret qz b c. sine
imediata 7 tam se tagūt ymo sūt imediata qz ha
bet aliqđ mediū it se situatū. cedē tam q erit fz
qd imediata pura fz ptes se tagētes. Mgr̄ at itel
ligit q erit dař p̄m.ō. i quo oplete distabūt 7 il
lud credit eē fine diuisis aut itellit ne puto. Nota
tam circa pns dcm qz lz decdat qz uelocitas ifinita
erit adeqte i hora no tam sic itellit q i aliquo.ō. e
rit illa uelocitas ifita vmo i nullo.ō. erit 7 fz cōex
opioz de motu eo q i nullo.ō. elongabūt ptes imē
diate ab iuicē s imediata post qdēqz.ō. erit infi
nita uelocitas aliqz ptez q pillo.ō. erit imedi

ate: et forte hoc intellexit Q. quando dixit quod non posse
est per hoc erit velocitas ifita. Considera postea
alia quod sequuntur et quod dicuntur mutato subito in uacuo: quod ei
vera sit et pulchra. Considera postea circa illud du
bitum de sphericorum tangentibus planum. Pro considera argumenta quod
subtilia sunt: et vide modus deducendi illam conclusioem quod si
sphericum tangentibus planum superficialiter tunc vel a centro circuli
ad circumferentiam linee ducte esset in eis unus angulus
rectilineus hinc duos angulos rectos describendo figu
ra sicut hic in margine. Si enim sphericum tangenteret
planum sicut totam superficiem comprehensam inter
illas duas lineas extremas tunc linea media foret
minor alius duabus extremis: et sic habebit prima
propositio conclusioem. Quod si sit equalis eis illa eadem super
planum diametraliter causet angulus rectum: tunc con
stituto triangulo ex linea media cum altera extre
marum et alia terciora linea in superficie plani ille tri
angulus habebit duos angulos quorum uterque est
rectus videlicet illum qui causatur a linea media:
et alterum qui causatur ab altera linea extrema.
Cum enim ille linee sint aequales eis debent in
triangulo opponi anguli aequales: quia maiori ma
iori opponitur et minori minor: et equali aequalis ut
per geometrisc. Quod igitur angulus causatus a linea me
dia sit rectus et opponatur linea extrema: sequitur
quod angulus causatus a linea extrema et oppositus
linee mediae sit rectus: quod fuit deducendum.

Considera postea in responsione: ubi dicit quod non
est possibile quod aliquid tangatur ab alio sicut quam
libet eius partem: ibi ei videatur uelle quod matia et foramen
extensa sit corpus: et sequitur modus Alberti pri qui

sic arguit: materia & forma extēsa est lōga lata &
profunda ergo est corpus. Ego autē als dixi oppo
situz & q̄ illa oīna non ualeat: s̄ bene ualeat sic argu
endo: materia & forma est p se longa lata & pfun
da ḡ ē corpus: s̄ aīs est fālū ymo matia & forā so
luz per accīs est longa lata & pfunda. Ibi & dicit
q̄ forā. s. extēsa tangit materia & eīs s̄m quālibet
eius pte: hoc autē nō appz pprie dcm̄ quia se tan
gētia debēt h̄ē aliquo mō distinctōem sitū: hoc
autē non apparet in his oportet ipsū dicere q̄ hoc
nō oporter. Ideo cōsidera bene si dc̄m̄ eius ē, pbabi
le Dicit & ibi M. q̄ h̄ē stactus corporeus s̄z quālē
partē & nō sit possibl̄ ē tam̄ possibl̄ cōtactus sup
ficial aut pūctalis. De lineali uero nullā ibi sc̄it m̄
tionē & tam̄ talis ē possibl̄: ut. s. q̄ duo corpora au
due superficies soluz se tangant s̄m lineas. Datet pra
ma de duabus superficiebus: ut si duo trianguli super
ficiales equales sibi uxraponātur ut latns unius ī
mediatus lateri alterius. Similē pro fo de duo
bus corporibus: ut si duo corpora triangulata sic in
tūcē applicentur q̄ solum se tangant s̄m lineas
terminates eorūz superficies: & que sunt latera tria
ngularis illorū corpor̄z. Poss̄z dicere q̄ liet nō
fecerit mentionē & contactu lineali: tamen dedit
intelligere per contactum superficialem pūctalem

Considera ulterius quando maḡ in responsiōe
arguentoꝝ dicit hanc oīnam non ualere: inter a.
spicū & b. planū cadit aliqua distāntia ḡ a. distat
ab: hoc enīz concordat cum una responsione data
hic superioris defendendo m̄gr̄m in casu de dividē
re secundam superficiem. Q̄z tunc uidendū erit

quā dñā nō ualeat: & quid regrit ad hoc q̄ aliquā
dissent. Credo q̄ ipse dicer q̄ regrit q̄ iter ea fīm
sē & quodlī sūl̄ iterponat alioꝝ mediū sine aliqua
distācia. S; ut puto hoc c̄nvolūcarie dicū: si q̄s ei
tenere uelitꝝ ūnſionē posītā loco diero credo q̄ nō
eſſꝝ minus ymo magis rōalis & facilē ſe defenderet
ab argum̄tis in copositū. Nō igr̄ ſ; illā ūnſionē in
cōuicret q̄ a. ſp̄icū tāgit b. & tam̄ diſtar a b. & a
et b. ſūt mediata p̄ aliquā distāciāꝝ p̄nā diſtar. Te
ne tamē quā uis. Considera ulterius q̄n̄ dicit q̄ il
la dñā nō ualeat: a. & b. ſūt imediata ꝑ ſe tāgūt: uē
ſi a. & b. pōnerēt in uacuo nō tam̄ ſe tāgentia: yma
ginat enī D. iter a. & b. nihil iterponi: ſ; nō capit
intelleūs dāri uacuū i quo nibilisit & ip̄enāt a. & b.
nō ſe tāgentia: ſi eſſꝝ ſe tāgūt oꝝ ibi ymaginari quā
dā dimſioꝝ aut linealē aut ſupſicialē aut corpore
am politā iter illa. Itē in quocuꝝ uacio itellec̄to
cōtigit ymaginari tā a. q̄ b. ibi moueri ſuccessive aut
ſubito mutari: ſ; hoc ymaginari nō poſſimus niſi y
magiata diſtācia p̄trāſita ab illo mobili: q̄a necuꝝ
ē ymaginari diſtācia ymaginato uactio: & p̄ ſūs in
a. & b. nō ſe tāgentia iterponet alioꝝ diſtanția ſi non
natālis ſaltē in alioꝝ & p̄ ſūs nē erūt imediata
Dib; app̄ ſaluomeliori iudicio argum̄tū p̄bar be
rū: ſ; considera qđ dīc̄ ſe defēc̄do ipſū. Considera
ulterius cū dic q̄ ſi a. ſp̄icū corrūpet alijs manētib;
tunc aer circūſtas nō eēt p̄foratus ſ; in ſūt ſubtil
uersus pūces cōtactus. Quidā ex hoc cōcluſere co
nātur q̄ ſūm eoꝝ infinite raritatis poſſicit alioꝝ
aer. Sed mib; apparet q̄ hoc cōcludi nō poſſit ex
verbis eius: p̄ cū loq̄tūr cōditionat̄. ſ; olī ſeceder

hoc ad imaginatōe; nō ess̄ peccati maxie cū argu-
mēta nō petat hāc difficultatē. Tercio qz nō seq̄
aer uersus pūctū cōtactus in infinitū subtiliādo p̄
cedit: ergo infinite raritatis: vmo stat q̄ per totum
sit equalē rarus: t̄ tamē sic subtiliādo p̄cedat. t̄
nerba sua sequētia declarat: Hoc tamē quādō dicit
teriatur enī ad nō gradū pfunditatis uersus pūc-
tu illuz. T̄ ult̄ igr̄ q̄ subtilitas non sit nisi parua
pfunditas sicut etiā cōiter logm̄r: eoz igit̄ infini-
te partue pfunditatis sit uel esset aliq̄ pars illius a-
eris uersus pūctū illuz: ideo infinite subtilis esset
aliqua h̄moi pars. Considera ulterius solutionē
alterius argumēti de mō sperici qui cōueniēs ē: Et
dñr aduerte duo palebra t̄ subtilia exēpla que ibi
ponit: t̄ ea que ibi dicit ualde subtilia t̄ uera sunt
In eo aut̄ quod dicit de lumīe t̄ umbra credo traz
cōur reperiri corruptā t̄ sic rep̄ in trib⁹ libris. Dz
iudicio meo hec ē sentētia. P̄xio dicit loquendo de
virtute sermōis d̄ p̄spectiuos q̄ opacū finitū oppo-
sitū lūioso finito non facit umbrā infinitā lz sit eo
maius ya umbra nō ē nisi lumē reissuz: mō nō fecit
lumē reissuz in infinitū t̄ dato q̄ umbra foret p̄
natio lūis aut impedimētū radios incidentiū tamen
tal⁹ priuatio aut impedimētū nō ess̄ infinitum eo
q̄ luminosum non potest multiplicare lumen in in-
finituz. Nihil autem dicitur alteruz priuare uel im-
pedire ab effectu quē illud alterū p̄ducere nō pot
hoc non dicit ipse. Postea uero uidetur dicer q̄
si luminosum prius egisset per spatū infinitum et
opponeretur sibi opacuz quod sufficeret causā um-
bram id est impedire radios incidentes per infini-

et spaciis radicos incidentes impeditur. Si eis sufficeret impedire ad alii punctum a fortiori ad qualibz ultra alii. et sic per spaciū infinitū. Et ad hunc itellec-
tus verifiearet ipsū cāre umbrā infinitā. Ad alii
casibz est eius responsum cōveniens.

Et forte ē illud quod in r̄nsione illa presupponi-
etur. Cōsidera bene totā r̄nsione quā m̄gr̄ ponit ad
alioz casū q̄ stāce opaco iuxtaposito lūloīlō augeat
illud lūloīlō in pma pte proportionabili ad duplū
In fa ad q̄druplū et sic in infinitū. Prīamē ē satis-
vera: Et postea dic. Neē pōt̄ ēē q̄ quelibz p̄s agat
ad tantā distātiaz nisi quelibz p̄s sit potēcie infinite
et habeat in se lucē infinitam. Hoc dupliciter non
videatur fieri: Prīmo quia posset esse q̄ quelibz p̄s
saltē finita esset potentie solum finice et tamē
sufficeret multiplicare ad tantam distātam vide-
licet usque ad iuxta extremitatem opaci: ponen-
do scilicet q̄ sicut sc̄m pedale illius luminosi est
gracia exempli in duplo remotius ab opaco q̄
primū: ita sit prīmo in duplo majoris potēcie
ad agendum: Et sicut tertium est in triplo remo-
tius: ita sit in triplo majoris potentie: et sic in
infinituz: Et p̄s q̄ q̄dlibet tale pedale sufficiat a-
gere lumē usq̄ ad iuxta extremitatē opaci: et tamē
nullū illoz ē potēcie sierte ymo solū fice: Ego hic
dicerē duplū ē no nō argumētū p̄baū veritatē s̄
p̄m̄gr̄ dret ipsū defēdēdo l̄ram fuisse dinugaz: b̄
dz dñe nisi q̄ls p̄s ifnita sit ifnita potēcie et hoc ne-
rā ēē i caū pdcō. Iū eis q̄dlibet pedale alūloīlō sit po-
tēcie fice tñ q̄ls p̄s ex r̄sistētibz pedalibz oposita ē i-
fice potēcie. alī absolue cener possumus l̄raz ut stat

Et p̄t̄ dicemus in casu predicto q̄ qdlibz peda
le est infinite potētie: C̄ndē licet quodlz p̄ se quo
ad potētiā eēnalem sic fuitē potētie: tam qdliber
iunctū cū aliis aggregādo sit potētiā eēnalez 7 iuna
mētuz qd recipit ab aliis ē infinite potētie: 7 iō ar
gumtū non p̄cedit. Sed o nō uidet illud dcm̄
uerū: quia bene poss̄ ec q̄ quodlz pedale a. in casu
nostro multiplicaret lumen usq; ad opacū licet nullū
illorū haberet luces infinitā: Et puto q̄ intelligat
infinitā in multitudine ubi. s. sc̄d̄ pedale in duplo
plus haberet q̄ primū: 7 tertiu in triplo plus 7 sic
in infinitum. Nec p̄t̄ hic r̄nderi sicut ad precedēs
quia licet illo mō cōcederet quodlz pedale ēē potē
tie infinite eēnaliter 7 accidētaliter h̄l: nō tam di
cēdū est aliquod illo pedaliū habere in se lucem
infinitā: eo q̄ neq; eēntaliter neq; accidentaliter nisi al
lorū lz in se lumen altius pedale aliquo idē accēs ēēt
in plib; subiectis abiūce distinctus. Si nero itellex
iss; lucē infinitā itēsive qd nō puto adhuc videret
magis flz. nā adhuc ut possibile quālz p̄t̄ illius ēē
infinite potētie: q̄a ifinitā multitudiez lūis cōtine
ret: 7 q̄a ad ifinitū spatiū sufficiet lumen multiplicare
lz nō h̄eat lucē infinite intēsū. possit ei lūiosū au
geri in potētia lz i ḡdu lūis nō augeat ut facis p̄z
in matia de lūiosis. Nib; appz argūmta pbare ue
ritatē Et p̄ p. m. dico q̄ n̄ itellit lucē ifita itēsive
s; i multitudine. Sed o q̄ irā d̄re d̄z nisi qd p̄s ifini
ta ponat ēē infinite potentie 7 habere in se lucem
infinitam. Aliqui tamen sunt libri qui non ha
bent illam secundam partem: et habeat in se lu
cem infinitā. Cōsidera ul̄ius cū

magist
nullā c
reflexi
sum sec
finite p
eere q̄
liquor
illo A
mediu
causare
sine in
radies
aeris c
pro ma
abi eau
arrōna
ipsom
um 7 r
Aut di
per mo
q̄ ambe
termiu
poni in
ue priu
z. eo
malde r
lumen
non op
alia ta
defecti
te pore

magister dicit q[uod] admissum illo casu scilicet. illud opacum
nullam causaret umbras quia umbra non est nisi lumen
reflexum et remissum: ibi autem nullum ereret lumen reis
sum sed infinite intensum vel ab infinitis partibus in
finite potentie multiplicatum. Forte melius est di-
cere q[uod] umbra est priuatio radiorum incidentium in a-
liquo medio cum presentia radiorum reflexorum in
illo Nam ex modo loquendi magistri ubi sol aliquod
medius illuaret in illo interposito opacum ibi umbra
causaretur. Et biem sol aliquam partem terre illuaret
sine interpositio[n]e opaci adhuc in illo medio preter
radices incidentes multiplicabatur reflexi a pluribus
aeris circumstantibus: Et bi enim est incidens radius
pro maiori parte est reflexus sed non e[st] et p[ro]p[ri]o
ibi causaret umbra a nullo opaco interposito: q[uod] u[er]o
irr[ati]onabile. Credo oportebit supplere dictum magistri
ipsum defendendo: umbra non est nisi lumen reflex-
um et remissum sine presentia radiorum incidentium
Aut dicemus q[uod] illud dictum non fuit positiu[m] a magistro
per modum diffinitio[n]is: sed quia ita absolute est ueru[m]
q[uod] umbra realiter est tale lumen. Et ergo tamen iste
terminus umbra aliquid ultra connotat q[uod] requirit
poni in eius diffinitione si placet diffinire umbram
ut prius dixi q[uod] est priuatio radiorum incidentium
scilicet, eo modo quo solet de sono diffiniri mihi apparet
valde rationabile. Cum autem dicit uicerius q[uod] illud
lumen foret infinite intensum certe ut prius dixi
non oportet etiam licet lucis effet infinite potentie.
alia tamen verba disiunctio posita supplant hunc
defectum cum dicit uel ab infinitis partibus infinite
potentie multiplicatum: quasi magis perpende;

primā partē non fore necessariā. Vide tamē uerba sequētia in solutione unius argūmēti que absclure illud affirinat. Contraigitur arguitur 3d.

Cōsidera in hoc argūmōtō cū dicit q̄ lūiosū non multiplicaret in easī illo radīs aliquē ppēdiculariter icidētēz ad opacū alī rē parallelē cōcurrerēt itēm quo mō sequit q̄ alī parallelē 3d. Credo sal uo meliori itellectu hce mō intelligendū ē: q̄a linea ppēdiculariter cadēs supra puncū extremū lūiosi et linea ppēdicularis cadēs supra opacū cū sint poi ta in eodē medio rēcō lūiosū & opacū cū sūt sibi itēz parallelē: cū igr ab eodē pūcto lūiosi a quo dīcis duci linēa ppēdicularē ad opacē dñeat & linea ppēdicularis ad ultimū pūctū lūiosi situati. s. in ta li medio sequit q̄ ille due linee ppēdicularēs erent parallelē et ille due linee cōcurrēt in eode pūcto lūiosi ḡ 3d. Cōsiderari meliori mō verificari pē in quibusdā tamē libris illa līra nō repit alī parallelē cōcurrerēt. Cōsidera ulterius in solutōe ar gūmēti in q̄ absolute cōcedit q̄ si lūiosū sit infinite potētē in medio lūis suscep̄tio circa totū lumen ab eo pducēt est infinite intensūz. Hoc tamen nō az rōnabile ut prius dixi. Iē quia dato tali lumioso colūpnaris figure ad pūcta sibi īmediata non producit intensius lumen quod habeat in seipso sed lu men in eo est finite intensūz ut ponit & ipsemet cōcedit in r̄nsione quādo cōcedit ipsū ager ultra gra duz p̄priuz ergo ad pūcta īmediata solū finite intensūz lumen pducit: s. ad pūcta remota remissius pdcrit q̄ ad īmediata: ḡ ad nulluz pūctū producit lumen infinitū intensū. Item non uidet neq̄

fundamentū suū q̄ lumen illud esse infinite inten-
suz prenit ex reflexione: quia illo dato cōtingerz
etiam lūiosū finitū & finite p̄tētie ager lumen intē-
suz q̄ habeat in seipso taz ad pūcta remota q̄ ad
imedita: oñs nō apparet bene rationabſe & parec
oñia postq̄ illud lūiosuz grā exēpli nō habet u se-
nisi lumen intensuz ut.iii. & in principio sit pedale
ubi crescat in infinite sicut ponitur aliquādo p̄du-
cer ad idem punctum lumen in duplo intensius q̄
nunc f̄m eum et aliquando in quadruplo intensius
et per oñs aliquādo intensius q̄ habeat in seipso.

Item licet cōcederetur ei q̄ lux finite itensa p̄-
ducere p̄flet qualitatem alterius sp̄ei uidelicet lu-
men sub itentiori gradu finito q̄ ipsa sit: & p̄ oñs
ageret ultra gradum propriuz: non tamen verisimile
apparet lucem finite intensam posse producere lu-
men infinite intensum. Item sicut duo lūiosia
ab iuicē distincta agentia in idem punctum neu pro-
ducant unū lumen ex illis duobus cōpositum f̄m
veriorez opinionē s̄ aggregatū quoddam maioris
multitudinis lumis: ita in p̄posito lz cēs p̄tes illius
lūiosi infinite p̄ducerent quoddam aggregatum ex
lumine infinite multitudinis cum ex illis non fiat
unum non ex hoc produceretur lumen infinite itē
sem. Considera super his licet huc usq̄z mibi
apparet verisimilius oppositum eius quod magis te-
ner: lz ad hoc ultimū ē facile r̄nder dicēdo q̄ non
est simile de duobz lūiosis separatis & de pribus il-
lius lūiosi quia ex illis pribus fit uere unū: & ex
lucibus oīum illazz fit una lux: et ex lūibus oīuz il-
larū fit unū lumen: et sic oñr ex effectu p̄ductio-

ex omnibus illis sit unus effe^cens: et sic ex lumen
omnibus p^{ro}ductis ab illis in eodem puncto sit unus lu-
men: non sic autem est de quib^y lumen separatis. Si
uelis p^{re}t^e oppositam tenere vide q^{uod} alter differat m^u
titudo lumen & eius intensio: quia si noⁿ differunt for-
te magis q^{uod} diceret q^{uod} sicut ab illo lumen infinito
ad idem punctum produceretur lumen infinite intensio.

Aduerte ulterius illos tres modos aliquid agere
di ultra gradum propriam: qui videntur satis ueri
et subtile. Cetera sunt facias nota.

Et sic fines impeno huic laudabilis operi Ad laudem
Omnipotentis dei Beatisime eius matris virginis
Marie Apostolorum oium: Martirum & Confesso-
rum: Angelorum et omnis militie celestis Propheta-
rum & patriarcharum: beatorumq^{ue} Sebastiani boni
forti rochi: Bernardini siri: Augustini Thome
agni Petri martiris & Nicholai de Tolentino: Be-
ate Catherine Lucie & Appollonie: & omium sancto-
rum dei Et hoc tempore iuuentus pestilentie in ci-
uitate Napie: a qua defensus sum cum tota familia
mea: Et ob hanc dilectionem infinitas habeo gratias
opotenti deo & omnibus sanctis eius. Amen. secunda
decembris. M^{DCCLXXVII.}

Mgr^m Bonus Gallus ipressit in oppido Collensi ma-
cilio Florentino Anno d^r M^{DCCLXXVII.}